Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 266
Marți 13 noiembrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

O problemă ce se cere urgent rezolvată:

Asigurarea pieselor de schimb necesare reparațiilor

Incă de la 1 octombrie 1956, la centrele mecanice din întreaga țară, au început să fie trimise numeroase tractoare și motoare în vederea reparațiilor capitale. Anul acesta, nu se vor mai executa lucrări de reparații și în intreprinderi industriale — așa cum s-a procedat in 1955 — ci numai la centrele mecanice și la atelierele regionale Gostat. Rezultă deci că acestor unități le revin sarcini sporite în comparație cu anul trecut: ele vor trebui să repare de două ori mai multe tractoare și o dată și jumătate mai multe motoare decît în iarna anului 1955.

Este îndeobște cunoscută marea însemnătate pe care o are executarea din vreme și în condiții de calitate corespunzătoare a reparațiilor la tractoare și mașini agricole. Experiența anilor trecuți, ca și a acestui an, a dovedit cu prisosință ce greutăți mari creează neglijarea acestei probleme. Faptul că în multe locuri o bună parte din tractoare s-au defectat pe brazdă se datorește lipsei de răspundere cu care s-a lucrat la executarea reparațiilor în lunile de iarnă. Reparațiile făcute în pripă și de calitate necorespunzătoare au constituit una din cauzele principale care au făcut ca numeroase S.M.T.-uri să nu-și poată realiza planul de lucrări planificat.

Se impune prin urmare ca în acest an să se lucreze cu mult mai multă răspundere la repararea tractoarelor și mașinilor agricole. Analizînd însă modul cum se desfășoară în prezent reparațiile la centrele mecanice, se poate constata că ritmul de lucru este nesatisfăcător. Una din cauzele acestei stări de lucruri constă în faptul că S.M.T.-urile nu trimit centrelor mecanice tractoarele care au nevoie de reparații la termenul stabilit prin contract. Astfel de situații există îndeosebi la centrele mecanice din Cluj, Sibiu și Craiova. In luna octombrie, de exemplu, în loc de 374 de tractoare, cîte trebuiau să intre la reparat, centrele mecanice din întreaga țară au primit numai 240.

Netrimiterea tractoarelor de către unele S.M.T.-uri se datorește, ce e drept, neglijenței conducerilor acestor unități. Nu e mai puțin adevărat însă că acest lucru își are izvorul și în faptul că unele centre mecanice, cum sînt cele din Drăgănești, regiunea București, Caracal și Craiova, nu se mai bucură de încredere în rîndul S.M.T.-urilor ca urmare a reparațiilor de proastă calitate.

Mai sînt și alte pricini care au făcut ca lucrările să se desfășoare într-un ritm necorespunzător. Dar principala cauză a nerealizării sarcinii lunare de producție în centrele mecanice constă în lipsa unor repere importante. Pentru această stare de lucruri sînt vinovate în mare măsură înseși centrele mecanice respective, care nu s-au îngrijit să-și procure din timp piesele de schimb necesare. De exemplu, la centrul mecanic Craiova lipsesc garnituri de cauciuc pentru cilindri; la centrul mecanic Otopeni nu se găsesc ambielaje pentru motorașul de pornire de la tractorul K.D.-35 etc.

Sînt însă și unele repere pe care bazele de aprovizionare nu le pot furniza din cauză că inițial nu au fost prevăzute în plan de către D.G.A.D. ori au fost prevăzute în cantități reduse.

Unele centre mecanice, ca cele din Arad, Timișoara, Galați, Craiova, Otopeni și Ciulnița, nu pot recondiționa repere importante, ca, de pildă, ambielajul de la motor P.D.-8, din cauză că lipsesc role supracotate. Centrele mecanice duc lipsă și de o serie de rulmenți, arbori-camă și tamburi-camă, garnituri siemering, volante, pinioane de la cutia de viteză a tractoarelor I.A.R., seturi complete (cămăși, pistoane, segmenți) etc.

Este adevărat că unele din aceste repere se găsesc mai greu la bazele de aprovizionare, deoarece au fost furnizate în timpul verii centrelor mecanice și au fost folosite în cantități mari la repararea tractoarelor din cadrul altor ministere. Sînt însă și centre mecanice, ca cele de la Otopeni, Sibiu, Codlea etc., care obișnuiesc să facă stocuri de piese supranormativ, lipsind astfel alte unități de reperele necesare. Centrul mecanic Codlea, de pildă, a făcut numai în ultimele două săptămîni aprovizionări exagerat de mari față de nevoile sale, de la baza nr. 5 din Orașul Stalin.

Problema efectuării reparațiilor la tractoare și motoare este, după cum se vede, strîns legată de modul în care este organizată munca la cele 16 baze de aprovizionare cu piese de schimb.

Nu va trece mult timp și, o dată cu retragerea brigăzilor de tractoare de pe teren, vor începe lucrările de revizuire și reparare a utilajului și în atelierele proprii ale S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor, ceea ce va spori necesitățile de piese de schimb. Bazele de aprovizionare cu piese de schimb trebuie așadar să-și îmbunătățească simțitor activitatea. Este necesar să fie evitate cu desăvîrșire cazuri ca cele petrecute anul trecut la bazele de aprovizionare Timișoara și Ovidiu, unde, în vreme ce unele repere importante nu erau livrate delegaților unităților, pe motiv că nu există în depozite, ele stăteau în rafturi ori în lăzi nedesfăcute încă.

Conducerea Direcției Generale de Aprovizionare și Desfacere din Ministerul Agriculturii trebuie de asemenea, să grăbească lucrarea începută, pentru evidența reperelor existente în bazele de aprovizionare și necesarului de piese de schimb. O măsură bună este convocarea bilunară la D.G.A.D. a planificatorilor de la bazele de aprovizionare, spre a se înlătura astfel corespondența greoaie de pînă acum și a se putea opera pe loc eventualele transferări de piese de schimb și materiale. De asemenea, delegații D.G.A.D.-ului, repartizați să supravegheze livrarea pieselor de schimb contractate cu unitățile industriale furnizoare, au datoria să grăbească trimiterea reperelor executate la bazele de aprovizionare la termenele stabilite.

Dîndu-se o tot mai mare atenție asigurării din timp a pieselor de schimb necesare atît în centrele mecanice, cît și în S.M.T.-uri și G.A.S.-uri, reparațiile de iarnă se vor putea efectua la timp, respectîndu-se indicii de calitate, și contribuindu-se astfel la realizarea unei tot mai înalte productivități a tractoarelor în anul viitor.

Am hotărît să vindem statului din prisosul de cereale

Urmînd exemplul colectiviștilor din Batăr, regiunea Oradea, membrii gospodăriei agricole colective „Vasilescu Vasia" din comuna Roseți, raionul Călărași, au hotărît să vîndă statului din prisosul lor de cereale.

Un redactor al ziarului nostru a rugat pe tovarășa Maria Fanache, președinta gospodăriei, să răspundă la cîteva întrebări.

INTREBARE: Ce cantitate de cereale a hotărît să vîndă statului gospodăria și cum s-a luat această hotărîre?

RASPUNS: De indată ce a luat cunoștință de chemarea colectiviștilor din Batăr, consiliul de conducere a convocat o adunare generală, în cadrul căreia s-au analizat posibilitățile ce le are gospodăria noastră de a vinde statului cereale. Numeroși colectiviști care au luat cuvîntul în cadrul adunării au arătat că, datorită sprijinului neprecupețit pe care statul il acordă sectorului socialist din agricultură, gospodăria noastră a putut obține recolte sporite. De aceea, am hotărît să vindem statului 15.000 kg de cereale. Pînă la data de 16 octombrie a.c., cerealele au și fost livrate. Ulterior, după ce ne-am chibzuit bine, am mai hotărît să vindem statului încă 5 vagoane de porumb.

INTREBARE: Ce venituri bănești a încasat gospodăria din vînzarea produselor agricole?

RASPUNS: Interesul colectiviștilor este ca, pe lingă produse, să primească pentru munca depusă și însemnate sume de bani. Dar de unde ar putea să aibă colectiva noastră bani, dacă n-ar valorifica produse? Banii încasați pentru cele 15.000 kg de cereale, precum și pe care-i vom primi pentru cele 5 vagoane cu porumb, am hotărît să-i folosim în felul următor: 10 la sută să vărsăm la fondul de bază și restul să-i împărțim pentru zile-muncă. Creșterea fondului de bază ne va ajuta să sporim avuția obștească. Vom ridica noi construcții gospodărești și vom cumpăra utilaj agricol de care avem nevoie.

In afară de cerealele pe care le-a vîndut gospodăria din producția obștească, mulți colectiviști s-au hotărît să valorifice prin organizațiile economice și de comerț ale statului, prisosul din produsele primite drept plată pentru munca depusă. Ion Dragnea, de pildă, a valorificat prin I.C.S. „Recolta", 270 kg de griu și orz, 40 kg de fasole, precum și alte produse. Vasile Nestor a vîndut 350 kg de griu și 400 kg de porumb. Și ca ei au făcut mulți. Sîntem de asemenea bucuroși că exemplul nostru a fost urmat și de alte gospodării colective din raionul nostru.

Un vagon de cereale vîndute statului

In raionul Arad, inițiativa patriotică a colectiviștilor din Batăr-Oradea, a avut un puternic răsunet. In cadrul unei adunări generale ce s-a ținut zilele trecute, colectiviștii din Mailat au hotărît să vîndă statului din surplusul lor de cereale, un vagon cu porumb.

— Noi, — a spus tov. Andrei Kaszas, președintele gospodăriei colective — am dobîndit anul acesta o recoltă bogată de porumb: în medie 3.300 kg la hectar. La sfecla de zahăr am recoltat 27.200 kg la hectar. La griu, cu toate greutățile provocate de secetă, am reușit să strîngem o recoltă ce întrece cu peste 500 kg la hectar pe cea a țăranilor cu gospodării individuale din comuna noastră. Am cules recolte bune fiindcă am lucrat pămîntul cu tractoarele S.M.T.-ului, după sfaturile agronomilor. Statul ne-a ajutat și ne ajută și pe alte căi pentru a ne face o viață tot mai bună. De aceea, trebuie să răspundem și noi acestui ajutor.

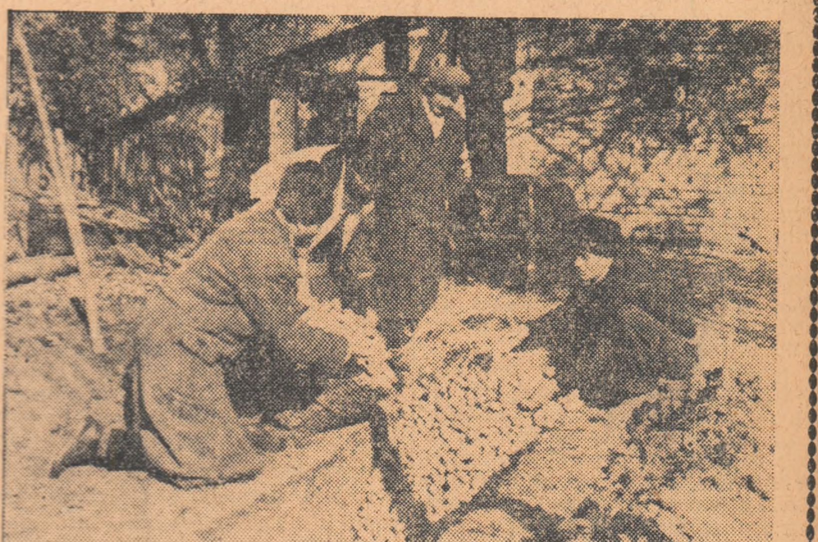
Numeroși colectiviști care s-au înscris apoi la cuvînt, s-au angajat să vîndă și ei statului din prisosul lor de cereale. Printre ei, Petru Lăcătuș, care s-a angajat să vîndă 500 kg porumb, Andrei Nemeth 200 kg porumb, Ioana Chis 300 kg, etc.

★

Urmînd pilda colectiviștilor, Vicențiu Vastag, președintele întovărășirii agricole din comună, a hotărît să vîndă și el statului 980 kg porumb. Țăranii muncitori cu gospodării individuale Ștefan Torco și Matei Kiss au vîndut statului 680 și respectiv 250 kg porumb.

Din activitatea tehnicienilor de la un punct agricol

Țăranii muncitori din raza de activitate a punctului agricol Tărtășești, raionul Răcari, primesc un sprijin prețios din partea tehnicienilor care activează aci. Și în aceste zile, cînd primele semne de iarnă se fac simțite, iar pe cîmp au mai rămas doar puține treburi de făcut, colectivul acestui punct agricol desfășoară o vie activitate.

Iată-l pe agronomul Niță Virgil, șeful punctului agricol, explicînd amănunțit țăranului muncitor Nicolae Pătrașcu cum să-și însilozeze cartofii ca să nu se strice ori să încolțească.

Și tehnicianul veterinar Gheorghe Chirică are mult de lucru în aceste zile. Animalele trebuie să intre sănătoase și viguroase în perioada de stabulație. Iată-l în ograda lui Ghiță Tănase făcînd vacii acestuia o inoculare cu calciu gluconat.

„Așa da! In podul casei va sta bine!" Tehnicianul Gheorghe Nicolae nu s-a mulțumit să-i îndemne pe oameni să-și aleagă și să păstreze bine porumbul de sămînță, ci a și mers pe la unii acasă pentru a vedea dacă într-adevăr locurile alese pentru depozitarea semințej nu sînt expuse frigului și umezelii.

(Foto: D. Constantinescu)

Să folosim din plin timpul prielnic pentru executarea arăturilor adînci!

Experientele efectuate de Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București, timp de trei ani, (al căror rezultat îl prezentăm în graficul alăturat), dovedesc că folosirea gunoiului de grajd poate aduce la fiecare hectar un spor de recoltă de peste 600 kg la orz, aproape 900 kg la ovăz și peste 1.000 kg la porumb. Folosirea gunoiului de grajd ca îngrășămînt, sub arătura adîncă de toamnă, aduce mari sporuri de recoltă și la celelalte culturi de primăvară (sfeclă de zahăr, cartofi, floarea-soarelui, legume etc). Aceasta, întrucît gunoiul de grajd, bine pregătit și păstrat în bune condiții, conține însemnate cantități de elemente nutritive de care plantele au nevoie în timpul vegetației.

Pentru a obține recolte îmbelșugate la culturile de primăvară să folosim cît mai rațional acest îngrășămînt prețios îngropîndu-l sub brazdă o dată cu executarea arăturii adînci de toamnă.

Mecanizatorii își respectă cuvîntul

...Cînd am ajuns la secția a 2-a a gospodăriei de stat Jegălia, tractoriștii din cele două brigăzi de aci tocmai porneau motoarele. Nu era mai mult ca 6 dimineața. Dinspre largul Bărăganului bătea un vînt rece, tăios. Peste noapte înghețase și ici-colo, se mai vedeau urme de zăpadă. Imbrăcați în bunde și pantaloni vătuiți, purtînd pe cap căciuli cu urechi, tractoriștii nu se sinchiseau însă de vremea rea. Făceau ultima „revizie" a tractoarelor.

Șeful de brigadă, Ion Popescu, se oprea la fiecare tractor, cercetînd cu băgare de seamă dacă i s-au făcut îngrijirile tehnice.

In curînd, tractoarele începură să iasă pe poarta secției, îndreptîndu-se spre cîmp. Intîi, cel condus de Stan Spînu; în urmă, al lui Ion Pavalache, fruntașul brigăzii și al gospodăriei; după el, al lui Șerban Constantinescu și ale celorlalți.

Departe, către Fetești, norii de plumb parcă se tîrau pe suprafața ogoarelor. Pășeam repede în urma tractoarelor, împreună cu șeful secției a 2-a, tov. Al. Moldovanu. Pe o tarla uriașă, griul de toamnă răsărise.

— Noi am terminat de însămînțat griul și orzul încă de la 20 octombrie, îmi spuse, nu fără mîndrie, însoțitorul meu. La toate secțiile gospodăriei, pe cele 2.600 de hectare semănate, griul ii numai o „apă" verde, ca și aci. Acum, zorim să terminăm și arăturile adînci. Tractoriștii noștri sînt în întrecere aprigă. Pînă la 7 Noiembrie, aci, la secția a 2-a, araseră vreo 200 de hectare. Pe întreaga gospodărie s-au făcut arături adînci pe mai bine de 750 de hectare, din cele 3.000 planificate.

— Mai aveți destul, făcui eu. N-o să vă prindă vremea rea cu lucrul neterminat?

— Nu. Acum lucrăm din plin cu 44 de tractoare. Tractoriștii și-au luat angajamentul să dea totul gata pînă la sfîrșitul lunii. Sîntem siguri că or să se țină de cuvînt. In fiecare sîmbătă, cum e azi, lucrează și noaptea, pînă la ziuă...

★

...Ion Pavalache trăsese deja cîteva brazde. Intr-un timp, cînd a trecut pe lîngă noi, i-a făcut semn șefului secției, arătînd vesel spre cadranul de lîngă manetă și ridicînd în sus trei degete. La început, nu pricepui ce vroia să spună.

— Iși ține socoteala turelor făcute, pe cadranul cu două rînduri de găurele. E un fel de grafic orar, mă lămuri tov. Moldovanu.

Privirăm cu atenție arătura făcută: brazdele erau drepte, lățimea și adîncimea perfect uniformă, crestele, la același nivel.

— 25 de centimetri, îmi spuse însoțitorul meu, măsurînd adîncimea cu brazdometrul.

Ceasurile se scurgeau pe nesimțite. Vîntul rece dinspre Bărăgan se intețise. Obrajii tractoriștilor erau roșii ca bujorii. Dar lucrul continua, întocmai ca tic-tacul ceasornicului. Brazdele se înmulțeau într-una...

...Pe la prînz, sosi o căruță cu de-ale mîncării. Pavalache opri și el tractorul. Dar nu veni la masă, la căruță, decît după ce verifică motorul, îmbinările principale ale plugului și unse bucșele și cuțitele-disc.

— A și arat vreo două hectare și jumătate, îmi spuse șeful brigăzii. In fiecare zi, îi trec în fișă cîte 5—6 hantri, iar sîmbăta, cînd lucrează și noaptea, cîte 8—9. Nici ceilalți nu-s departe de el...

★

...La centrul gospodăriei de stat Jegălia, în mijlocul parcului mărginit de clădirile birourilor și atelierului mecanic, există un frumos panou de onoare cu șase fețe, construit din zid. Aci, pot fi văzute fotografiile fruntașilor din toate sectoarele gospodăriei. Trei laturi ale acestui original panou sînt acoperite numai cu fotografii de-ale mecanizatorilor.

Am văzut aci și fotografia lui Ion Pavalache și pe a lui Stan Spînu, ca și pe ale multor alți vrednici tractoriști, cum sînt Ion Popa, Gheorghe Florea și Anton Dumitrache, de la secția I, Vasile Mareș, Gheorghe Voicu și Ion Rusu, de la secția a 3-a. Și aceștia, în fiecare zi, lucrînd la arături adînci, își depășesc norma cu cîte 30—40 la sută.

Cînd mă îndreptam spre seară către gara Jegălia, dinspre ogoarele secției a 2-a, zgomotul tractoarelor răzbătea în același ritm ca și de dimineață. Parcă ar fi vrut să spună că, într-adevăr, pe vrednicii mecanizatori de la G.A.S. Jegălia sfîrșitul acestei luni nu-i va prinde cu arăturile adînci neterminate.

AL. RAICU

Pe scurt

• Cu ajutorul tractoriștilor de la S.M.T. Gura Idrici, care le-au pregătit bine și la timp terenul, colectiviștii din satul Bășești, raionul Murgeni, au terminat însămînțatul grîului cu 10 zile înainte de termen. Vrednicii mecanizatori din brigada de tractoare repartizată la această gospodărie își continuă munca. Pînă acum, ei au executat arături adînci pentru însămînțările de primăvară pe o suprafață de 45 ha.

Gheorghe N. Catană
corespondent

• Numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale din comuna Glăvănești, raionul Zeletin, regiunea Bacău, terminînd de însămînțat grîul, au trecut la executarea arăturilor adînci. Pînă mai zilele trecute, în această comună s-au făcut arături adînci pe o suprafață de peste 600 de hectare. Printre primii care au terminat arăturile adînci au fost țăranii muncitori Traian Vlad, Radu Niculae, Elisabeta Perianu și alții.

H. I. Nicolae
corespondent

• Colectiviștii și întovărășiții din comuna Brănești dau și în această campanie agricolă un bun exemplu țăranilor muncitori cu gospodărie individuală. Pe terenurile lor destinate însămînțărilor de primăvară, mecanizatorii de la S.M.T. Dorohoi au executat pînă la 9 noiembrie 64 și respectiv 50 ha de arături adînci.

Urmînd exemplul colectiviștilor și întovărășiților, numeroși țărani muncitori individuali din această comună au început arăturile adînci. Printre aceștia sînt Vasile Stugaru, Vasile Cristian, Constantin Pînzaru și Constantin Tăciune.

Unele învățăminte de la

Expozițiile agricole raionale

Exemple convingătoare

Nu se luminase încă bine de ziuă și numeroși țărani muncitori — colectiviști, întovărășiți și din sectorul particular — se îndreptau spre Zalău, unde în dimineața aceea avea să se deschidă expoziția zootehnică raională. In ciuda timpului rece, din toate satele și comunele raionului, oamenii veneau să vadă aci animale valoroase expuse de crescătorii fruntași din raionul Zalău.

In cuvîntarea rostită de tov. ing. Faust Sălățan, zootehnistul șef al raionului, s-a arătat că raionul Zalău este de multă vreme renumit în ceea ce privește creșterea animalelor de rasă, dar că, în ultimii ani, datorită sprijinului permanent primit din partea statului, s-au înregistrat realizări deosebit de frumoase în acest domeniu.

Față de anul 1954, efectivele de animale au crescut în sectorul individual cu 13 la sută la taurine, 17 la sută la cabaline, 3 la sută la porcine și 2 la sută la ovine. Rezultate și mai însemnate în domeniul creșterii animalelor s-au înregistrat în această perioadă în gospodăriile agricole colective, unde numărul taurinelor a crescut cu peste 21 la sută, al cabalinelor cu peste 17 la sută, al porcinelor cu 42 la sută și al ovinelor cu 21 la sută.

Din totalul veniturilor bănești realizate de gospodăriile colective din raion, 65 la sută provin din sectorul zootehnic. G.A.C. Rominași, de exemplu, numai prin valorificarea laptelui și a unor produși de la ferma de vaci a cîștigat anul trecut 67.000 lei.

A urmat apoi vizitarea expoziției. Vizitatorii s-au oprit îndelung în fața standului de vaci, admirînd îndeosebi vacile de rasă Siemmenthal expuse de G.A.C. Rominași, G.A.S. Zalău și de crescătorii de animale individuali Alexandru Biro și alții. Mult apreciată a fost vaca cu numele „Gyöngyös", în vîrstă de 8 ani, proprietatea G.A.C. Rominași, care în timpul celor 300 de zile de lactație a dat o producție de 4.120 litri de lapte, cu 3,6 la sută grăsime. In aceeași perioadă, vaca „Stela", proprietatea G.A.S. Zalău, a dat 5.451 litri de lapte, cu 3,5 la sută grăsime.

Un viu interes au stîrnit și taurii de rasă Siemmenthal proprietatea G.A.S. Zalău, ai sfatului popular comunal Aghireș și ai crescătorilor particulari Ion Varro și Fekete Simion din comunele Zalău și Popeni.

In standul ovinelor, vizitatorii au privit cu multă atenție oile de rasă țigaie prezentate de G.A.S. Gherla și oile merinos prezentate de G.A.S. Zalău, G.A.C. Horoatu Crasnei și de țăranul muncitor cu gospodărie individuală Gheorghe Buciu, oi de la care s-au obținut anual producții de lînă variind între 3,4 kg și 4,5 kg de fiecare.

Și păsările de rasă aduse la această expoziție de țăranii muncitori Elena Pop, Elena Chioreanu, Iosif Fekete și alții s-au bucurat de mult succes. Producția medie de ouă a găinilor de rasă Plymouth ale acestor crescători este de 160 de bucăți pe an, a celor de rasa Rhode Island, de 170 de bucăți, iar a celor din rasa Sussex, de 180 de bucăți pe an. Au fost de asemenea prezentate rațe Kaki Kampbel cu o producție de 180 de ouă pe an.

Valoroasele realizări obținute de crescătorii de animale din raionul Zalău sînt rodul unei munci perseverente și al aplicării metodelor zootehnice înaintate. In vederea stimulării fruntașilor și generalizării metodelor lor de muncă, direcția agricolă regională Cluj a acordat, cu prilejul expoziției, premii în obiecte în valoare de peste 40.000 lei celor mai buni crescători de animale. Premiul I a fost acordat gospodăriei agricole colective din Rominași, care a primit următoarele obiecte: o prășitoare, un plug, o mașină de tocat furaje și cinci truse complete pentru îngrijirea animalelor. Au mai fost premiate gospodăria colectivă Horoatu Crasnei, gospodăria de stat din Zalău, stațiunea experimentală zootehnică Juc-Bonțida. Numeroși îngrijitori de animale, ca Varga Andrei de la G.A.S. Zalău, fruntaș pe întregul trust regional Gostat în ce privește creșterea taurinelor, Emil Perneș, Izidor Petrușan, Traian Opriș, Niculae Lucaci etc., au fost premiați individual, ca și unii crescători din sectorul particular, printre care Alexandru Baloș, Alexandru Biro, Gheorghe Buciu și alții.

Pentru toți participanții realizările subliniate de expoziția zootehnică Zalău, precum și premiile acordate îngrijitorilor și crescătorilor de animale fruntași constituie un imbold de a crește animale cît mai multe și mai valoroase.

TRAIAN BILBIIE

Expoziția zootehnică raională Caransebeș

Creșterea animalelor reprezintă o ramură importantă a agriculturii raionului Caransebeș.

Un deosebit loc în cadrul expoziției raionale, deschisă zilele trecute, a fost rezervat animalelor de reproducție, din care au fost prezentate exemplare de rasă foarte frumoase: armăsari comunali și particulari autorizați, iepe de prăsilă, tauri etc. Din standul cabalinelor, în mod deosebit au atras atenția vizitatorilor armăsarii stațiunilor de montă din comunele Sacul, Ohaba, Mitnic, Valea Boului etc.

Un viu interes a stîrnit și standul bovinelor. Vizitatorii au apreciat în mod deosebit taurul Victor, prezentat de stațiunea de montă Caransebeșu Nou, precum și tăurașul contractat Giuri, expus de crescătorul particular Iosif Bartolf.

Din lotul vacilor cu lapte au atras atenția în special vacile „Mariska", de rasă Schwytz, aparținînd gospodăriei anexe a uzinelor „Oțelul Roșu", care dă zilnic cîte 29 litri de lapte, și vaca „Seca", în vîrstă de 10 ani, care dă 22 litri de lapte pe zi. Exemplare reușite de vaci au fost prezentate și de crescătorii de animale din sectorul particular, ca tov. Anton Olariu, Ion Grigorescu și Ștefan Popovici.

De remarcat este faptul că cele mai multe animale au fost prezentate la expoziție chiar de îngrijitorii lor. In felul acesta, vizitatorii au putut afla în mod amănunțit metodele lor de creștere și întreținere a animalelor, ceea ce a dat expoziției un caracter deosebit de instructiv.

Lia Victoriu
corespondentă

Care sînt metodele folosite?

Mulți țărani muncitori, întovărășiți și colectiviști din raionul Curtea de Argeș sînt mîndri de rezultatele muncii lor. Că au de ce îi mîndri își dă seama oricine vizitează expoziția agricolă raională deschisă recent la Curtea de Argeș.

Vizitatorii expoziției află că pînă și în condițiile de climă deosebit de grele din acest an, colectiviștii din Noaptes au obținut la grîu o recoltă medie ce întrece cu 600—700 kg la hectar recolta medie obținută de către țăranii muncitori cu gospodării individuale vecini cu ei. O recoltă foarte bună de porumb au obținut întovărășiții din Ciofringeni, iar colectiviștii din Băiculești au cules cîte 40 kg de mere din fiecare pom.

Și în sectorul zootehnic, în raionul Curtea de Argeș s-au obținut succese de seamă. Spre exemplu, colectiviștii din Noaptes, ca și țăranii muncitori E. Peetu din Brădulet sau Gheorghe Dascălu din Măilureni obțin zilnic de la vacile lor de rasă brună cîte 16—18 litri de lapte.

Nu exemplele bune lipsesc expoziției. Ceea ce lipsește acestei expoziții pentru a putea contribui la generalizarea celor mai frumoase rezultate obținute este descrierea amănunțită a metodelor agro și zootehnice care le-au făcut posibile. Mulți țărani muncitori care vizitează expoziția ar vrea să știe cum și-a îngrijit livada Ion Diaconu din comuna Tigveni, care a obținut peste 60 kg de prune de la fiecare din cei 16 pomi ai săi; alții se întreabă cum de au obținut colectiviștii din Noaptes sau cei din Băiculești, amîndouă sate de deal, producții mari de grîu și porumb la hectar. Prin aceste locuri, terenul este mai puțin productiv și e folosit în mare parte ca fînețe și pășune naturală. Și cultivatorii de cartofi din acest raion ar vrea să știe desigur cum a lucrat țăranul muncitor Gheorghe A. Bănică din comuna Cepari, de a obținut o producție de peste 17.000 kg de cartofi la hectar.

Întrebările lor legitime nu-și găsesc însă răspuns, deoarece organizatorii expoziției nu au găsit cu cale să intre în asemenea „amănunte". Metodele aplicate în unitățile fruntașe fie că au fost enunțate sumar, prin cîteva cifre, fie că au fost complet trecute cu vederea, exponatele fiind însoțite de simple etichete pe care se pot citi numele producătorului respectiv și recolta medie obținută. Din această cauză, expoziția agricolă raională din Curtea de Argeș nu-și atinge decît în mică măsură scopul.

Ar fi bine ca organizatorii să țină seamă de acest lucru și să treacă neîntîrziat la remedierea lipsurilor semnalate, pentru ca producătorii agricoli care vizitează expoziția să plece de aci cu noi și prețioase cunoștințe pe care să le poată aplica în munca lor de zi cu zi.

C. BORCESCU

Sîntem gata pentru a începe cursurile învățămîntului agricol de masă

In gospodăriile agricole colective din cuprinsul raionului nostru vor funcționa anul acesta 11 cercuri agricole, care vor fi frecventate de peste 300 de colectiviști. In cadrul căminelor culturale, vor lua ființă 27 de cercuri agricole, la care vor participa 850 de cursanți din rîndul întovărășiților și al țăranilor muncitori din comună. Nici femeile n-au rămas în afara învățămîntului. Pentru ele, au fost înființate 4 cercuri pentru cultura legumelor, creșterea păsărilor și a viermilor de mătase.

Deosebit de aceste forme de învățămînt, va fi organizat în cadrul căminelor culturale, în colaborare cu secțiile culturale și de învățămînt, un ciclu de 36 de conferințe pe teme agricole. Sub îndrumarea inginerilor șefi, 60 de mecanizatori din cele 2 S.M.T.-uri își vor însuși noi cunoștințe, care îi vor ajuta să ducă lupta pentru obținerea de recolte bogate.

Incă de la începutul lunii octombrie, secția agricolă raională a luat măsurile necesare pentru ca toate aceste forme de învățămînt să se deschidă la timp și să se desfășoare în bune condiții. Tot materialul didactic primit de la Ministerul Agriculturii — broșuri, manuale, planșe — a fost repartizat la comune. De asemenea, în baza instrucțiunilor primite de la minister, secția agricolă, cu sprijinul conducerilor unităților respective, a întocmit planul de lecții. La întocmirea acestui plan, s-a ținut seamă de specificul unităților și comunelor.

O deosebită atenție a fost dată alegerii și instruirii lectorilor. Cei care anul trecut au dovedit o bună pregătire și claritate în predarea cursurilor au fost numiți și în acest an. Zilele acestea, lectorii au fost convocați la raion și instruiți temeinic de către inginerul principal Gheorghe Dimitriu, atît în problemele de metodică a predării lecțiilor, cît și în privința felului în care trebuie legate temele care vor fi predate, de specificul comunelor respective. Au fost ținute în acest scop și 2 lecții model, de către tov. Chiril Ștefănescu, profesor la centrul școlar agricol Alexandria, și ing. Dumitru Albelescu, de la secția agricolă raională.

Nici problema asigurării condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor n-a fost neglijată. De pe acum au fost stabilite sălile unde se vor ține lecțiile; de asemenea, au fost luate măsuri ca ele să fie totdeauna încălzite, luminate și bine întreținute.

Trebuie să mai menționez că recrutarea cursanților a fost complet terminată. Sîntem convinși că în raionul nostru învățămîntul agricol de masă, care se deschide la 1 decembrie, se va desfășura și în acest an în condiții bune.

ROMULUS COLFESCU
șeful secției agricole raionale Alexandria

In regiunea noastră, se putea obține în acest an o recoltă mai mare de porumb

In regiunea noastră, porumbul ocupă astăzi peste 500.000 ha, adică peste 35 la sută din suprafața arabilă, în unele raioane, cum sînt de exemplu Călărași, Slobozia, Lehliu, suprafețele cultivate cu porumb ajungînd chiar pînă la 40 la sută din totalul arabil.

Datorită condițiilor naturale prielnice pentru cultura porumbului, cît și mai ales datorită interesului manifestat de țărănimea muncitoare față de agrotehnica potrivită acestei plante, în regiune s-au obținut în ultimii ani recolte medii ridicate la porumb. In 1954, de exemplu, producția medie a fost de peste 2.000 kg. la ha. In 1955, media la hectar a fost de 3.000 kg., în unele raioane, cum sînt, de exemplu, Călărași, Zimnicea, depășind chiar 3.500 kg.

Aceste cifre demonstrează că în regiunea noastră există posibilitatea de a se obține permanent producții mari de porumb. Tocmai de aceea, se planificase pentru anul 1956 realizarea unei producții medii de 2.650 kg. de porumb boabe la hectar, sarcină pe deplin realizabilă, după cum o dovedesc exemplele a numeroase unități agricole din regiunea București.

Recolta medie planificată pe regiune nu a fost însă realizată. Evaluările făcute în luna septembrie arată că în regiunea București s-au obținut în acest an următoarele producții medii de porumb la hectar:

La G.A.S. 1.500 kg (la porumbul hibrid 1.800 kg.);
La G.A.C. 1.454 kg. (la porumbul hibrid 1.650 kg.);
La întovărășiri agricole 1.100 kg;
In sectorul individual 950 kg.

Au existat desigur condiții obiective care au influențat negativ producția de porumb în anul acesta; dar recoltele mici obținute nu se datoresc numai condițiilor obiective. Anul 1956 nu a fost un an excepțional în ce privește condițiile climatice. Asemenea ani cu repartizări neuniforme de precipitații sînt des întîlniți în istoria agriculturii din regiunea București.

Una din cauzele pentru care în regiunea noastră s-a obținut o producție scăzută de porumb o constituie faptul că **în anul 1955 nu s-a dat toată atenția pregătirii terenului prin dezmiriștire, îngrășare puternică și ogor de toamnă.** Planul de dezmiriștit s-a realizat în vara lui 1955 în proporție de numai 40 la sută, iar ogoare de toamnă s-au efectuat numai pe 60 la sută din suprafața planificată. In raioanele Zimnicea, Turnu Măgurele și Urziceni, unde s-au obținut cele mai mari producții de porumb, planul de ogoare de toamnă s-a realizat în proporție de 80—105 la sută. Dacă gospodăriile agricole colective din comunele Corbeanca și Snagov, ca și întovărășirea agricolă din Petrești, raionul Snagov, au obținut în acest an producții de 2.200 pînă la 2.800 kg. de porumb la ha., în timp ce în sectorul individual din aceleași comune producția medie a fost de numai 1.400 kg. la ha., acest lucru se datorește în cea mai mare măsură faptului că, spre deosebire de sectorul individual, dezmiriștitul și ogoarele de toamnă au fost făcute la timp pe ogoarele acestor unități de către tractoarele S.M.T.-ului Cocioc.

Primăvara ploioasă a anului 1956 a evidențiat în mod deosebit importanța ogoarelor de toamnă. Ploile dese au tasat excesiv pămîntul. Numai acolo unde dezmiriștitul și arăturile de toamnă s-au făcut la timp, structura solului nu s-a stricat, pămîntul și-a menținut în bună parte așezarea și s-a putut lucra bine. Terenurile arate din toamnă și-au format o mare rezervă de apă, pe care și-au păstrat-o pînă tîrziu vara. In schimb, terenurile nearate în toamnă s-au tasat peste măsură, nu și-au format rezerva de apă, iar cantitatea mică de umezeală acumulată și-au pierdut-o în primele zile de căldură. In luna mai, se puteau vedea astfel de terenuri, care atunci se arau foarte greu, în cuprinsul raioanelor Olteni, Videle, Brănești, Roșiori, Drăgănești. In aceste terenuri deja uscate, bolovănoase, sămînța a fost de la început așezată în proaste condiții de răsărire.

Invățînd din experiența acestui an, țărănimea muncitoare din regiunea noastră, terminînd grabnic însămînțările, trebuie să-și îndrepte atenția către arăturile de toamnă.

O altă cauză care a determinat în mare măsură obținerea producției scăzute de porumb este **nefolosirea îngrășămintelor naturale și chimice.** Nevoia de îngrășare a solurilor din regiunea București a devenit azi mai evidentă ca oricînd. Credința că solurile din regiune n-au nevoie de îngrășăminte, așa cum spun mulți din plugarii noștri, este dezmințită de faptul că acolo unde s-au folosit îngrășăminte naturale sau chimice producția a fost cu 20—50 la sută mai mare ca pe terenurile neîngrășate. Așa a fost, de exemplu, cazul la G.A.C. Lipia, raionul Snagov, și la G.A.C. „Olga Bancic", raionul Urziceni, unde s-a folosit azotat de amoniu și respectiv gunoi de grajd.

Nevoia de îngrășăminte naturale și chimice a solurilor din regiunea București este azi o realitate. Numeroase terenuri și-au pierdut și structura și materiile hrănitoare. Este cunoscut faptul că în raioanele Olteni, Videle, Roșiori, Răcari, Titu, avem azi terenuri sărăcite prin cultură sau care și-au pierdut structura prin cultură repetată.

Avem în regiune cantități însemnate de îngrășăminte naturale și chimice. Inginerii și tehnicienii agronomi cunosc că sute de tone de îngrășăminte chimice stau nefolosite în diferite depozite. Ei n-au luat însă nici o măsură pentru ca acestea să fie întrebuințate. De asemenea, în raioane ca Lehliu, Brănești, Călărași și altele, mii de tone de gunoi de grajd sînt nefolosite. Or, porumbul are nevoie de îngrășăminte. Cele mai mari recolte se obțin însă atunci cînd se folosesc împreună îngrășămintele naturale și cele chimice. G.A.S. Fundulea și G.A.S. Popești-Leordeni, care au obținut recolte de peste 4.500 kg. de porumb la ha., au aplicat îngrășăminte organice sub arătură de toamnă și îngrășăminte chimice în timpul vegetației. Este necesar prin urmare ca inginerii și tehnicienii agronomi să convingă pe fiecare producător să folosească în această toamnă toate îngrășămintele naturale. In ce privește îngrășămintele chimice existente în diferite depozite, inginerii agronomi au datoria ca, împreună cu delegații unităților contractante, să le împartă producătorilor agricoli, conform instrucțiunilor primite în acest sens.

Un factor important care a influențat puternic în mod negativ recolta de porumb a anului 1956 a fost **obiceiul învechit de a se amîna semănatul porumbului.** Știința agricolă și experiența producătorilor fruntași au dovedit că, în condițiile noastre climatice, cu primăvara care vine repede, cu vînturi și călduri ce usucă pămîntul, semănatul trebuie făcut devreme și repede. Stațiunile I.C.A.R. Moara Domnească și Mărculești au demonstrat practic că cele mai mari producții se obțin atunci cînd porumbul se însămînțează între 10—20 aprilie. Acest lucru l-a înțeles gospodăria agricolă colectivă „A. Pușkin" din comuna Borănești, raionul Urziceni, care a recoltat 4.050 kg. de porumb la ha. pe o suprafață de 120 ha., ca și G.A.C. „Olga Bancic" din comuna Seaca, raionul Turnu Măgurele, care a recoltat, pe diferite parcele, între 3.000—4.000 kg. de porumb la ha. Aceste gospodării au însămînțat porumbul în epoca optimă. In schimb, acei producători din raioanele Olteni, Vidra, Oltenița și Snagov (comunele Colibași, Adunații Copăceni, Uzunu, Singureni, Hotarele, Căscioare, Radovanu, Fierbinți și altele) care au amînat semănatul, după obiceiul locului, pînă la sfîrșitul lunii mai, au obținut recolte de numai 300—500 kg. porumb boabe la ha.

In aceste raioane și comune, inginerii și tehnicienii agronomi — deși unii lucrează aci de ani de zile — n-au reușit să înlăture practica amînării semănatului porumbului. Intîrzierea semănatului face ca porumbul să înflorească în perioada căldurilor mari din luna august, din care cauză legatul porumbului e stînjenit. Suprafețe întinse s-au semănat tîrziu cu porumb în raioanele Vidra, Oltenița, Olteni, Roșiori, Videle. Aci, fenomenul de pălire și șiștăvire a boabelor a fost deosebit de accentuat. Inginerii și tehnicienii agronomi ar fi trebuit să convingă țărănimea muncitoare să aplice polenizarea artificială suplimentară, care ar fi oprit sau înlăturat cu totul șiștăvirea. Așa, de exemplu, la gospodăriile agricole colective Corbeanca, raionul Snagov, Coșereni, raionul Urziceni, Titu, raionul Titu, polenizarea artificială a adus sporuri de producție de 300—700 kg. de porumb la ha.

Tot ca un factor care a influențat negativ producția trebuie considerată și practica dăunătoare a unor producători din raioanele Brănești, Vidra, Oltenița și altele, care **au continuat să folosească rarița sau să mușuroiască porumbul** chiar în văzul inginerilor și tehnicienilor agronomi. Or, în perioada de întreținere a culturilor, avînd în vedere seceta persistentă, trebuia mărit numărul prașilelor, iar suprafața solului menținută cît mai netedă și fără buruieni.

Agrotehnica diferențiată impune folosirea anumitor soiuri de plante. In regiunea noastră, soiurile de porumb I.C.A.R.-54, Romînesc de Studina și hibrizii dintre aceste soiuri, ca și dintre soiurile I.C.A.R.—54 și Dobrogean, dau rezultatele cele mai bune. **Mulți producători din regiune au continuat însă și în anul 1956 să cultive diferite populații și corcituri care dau producții scăzute;** ca urmare, știuleții sînt neuniformi, iar mălaiul de slabă calitate.

Folosirea semințe hibride de porumb în unele unități agricole a adus acestora sporuri însemnate de recolte. La G.A.S. Dragalina, de exemplu, porumbul hibrid îngrijit după toate cerințele agrotehnicii a dat peste 4.000 kg la ha, iar la G.A.C. Coșereni, Ion Roată și altele, între 3.000—3.500 kg de boabe la ha. De aceea, încă din această toamnă, inginerii și tehnicienii agronomi, în cadrul cursurilor agrotehnice de iarnă, trebuie să demonstreze țăranilor muncitori, cu exemple concrete, necesitatea de a folosi numai soiurile raionate și hibrizii potriviți.

Am văzut pe scurt principalele cauze care au determinat neîndeplinirea sarcinilor de producție la porumb în anul 1956. Pentru fiecare producător, pentru fiecare inginer și tehnician agronom, trebuie să fie limpede că așa-zisele „condiții obiective" sînt relative, că stă în puterea noastră să prevenim și să combatem fenomenele naturale, diminuîndu-le sau reducîndu-le total efectele dăunătoare.

Aplicînd diferențiat agrotehnica, adică în raport cu condițiile specifice locale, ținînd seama de învățămintele experienței și practicii îndelungate, îmbinînd știința cu practica, este imposibil ca roadele muncii să nu fie la înălțimea sarcinilor de producție.

Ing. FL. CONSTANTINESCU
șeful serviciului agriculturii din direcția agricolă regională București

Rezultatele sectorului socialist

La Expoziția agricolă regională Constanța

A intrat în tradiția oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Constanța ca, în fiecare toamnă, în cadrul expoziției agricole regionale să se vadă rezultatele muncii de peste an ale celor mai buni dintre ei.

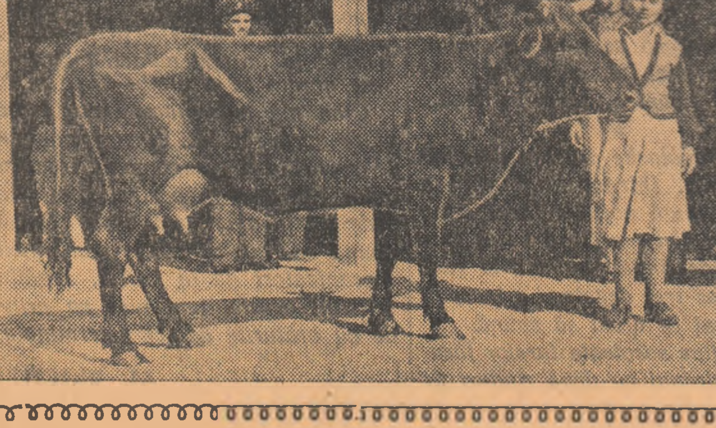
Și faptul că an de an rezultatele prezentate în cadrul acestei expoziții sînt tot mai frumoase, se datorește fără îndoială dezvoltării continue a sectorului socialist din agricultură. Superioritatea acestui sector, care deține 80 la sută din suprafața arabilă a regiunii, asupra sectorului individual, iată ce subliniază la fiecare pas expoziția agricolă regională din Constanța.

1) „Vă felicit din toată inima pentru realizările voastre!", spune tov. dr. I. Mănescu, directorul adjunct al direcției agricole regionale Constanța, înmînînd președintelui gospodăriei colective „Gh. Doja" din comuna 23 August, tov. N. Vlăduț, aparatul de radio cu care această unitate fruntașă a fost premiată în cadrul expoziției.

2) Un aspect de la standul cerealelor. In ciuda timpului neprielnic, multe gospodării colective, ca, de exemplu, G.A.C. „Tudor Vladimirescu", din comuna Ogoarele, care a obținut peste 1.600 kg de grîu și 3.000 kg de porumb la hectar, se pot mîndri cu recolte, pe care, lucrînd individual, țăranii de pe aceste locuri nu le-au cunoscut nici în anii agricoli cei mai buni.

3) Vaca „Sîmbotina", din rasa roșie de stepă, dă anual peste 4.000 kg de lapte. Acest frumos exemplar este prezentat de G.A.S. Moșneni.

(Text și foto P. PORUMBESCU)

Cînd doi se ceartă, al treilea... păgubește

Cît trăiește omul învață și tot nu ajunge să le știe pe toate. Bunăoară, proverbul zicală „Cînd doi se ceartă, al treilea cîștigă", stabilită o dată cu învățarea buchilor pe abecedar, mi-a fost confirmat nu o singură dată de viață, prin feluritele ei întîmplări. Și totuși, dacă citești mai atent în cartea vieții, îți dai seama că sînt împrejurări în care proverbul de mai sus nu numai că nu-și găsește aplicare, dar își schimbă chiar înțelesul, transformîndu-se în contrariu: adică al treilea, în loc de cîștigător, devine păgubaș. Să vă povestesc o asemenea întîmplare.

La 1 aprilie 1955, în spatele gării Sihlea din raionul Rîmnicu Sărat, s-a deschis un șantier de construcții: un nou S.M.T. modern avea să fie ridicat, așa cum prevedea contractul, pînă în ziua de 31 decembrie a aceluiași an. Proiectele, întocmite cu multă migală de I.P.C. din Ministerul Construcțiilor, au fost puse la data fixată la îndemîna întreprinderii 104 Buzău din cadrul trustului 13 construcții, care conform contractului, urma să execute toate lucrările. Obiectivele ce urmau să constituie noul S.M.T. au fost trasate pe teren și cum materialele fuseseră aduse din vreme, maiștrii zidari și lucrătorii, puțini la număr, ce-i drept, angajați de întreprinderea de construcții, au început lucrul. Numai că, și muncă multă și făcută la vreme și cu lucrători puțini, nu s-a văzut de cînd e lumea. Cum era și firesc, întreprinderea de construcții s-a trezit în ziua sorocului cu clădirile ridicate abia la jumătate.

Pus în fața acestei situații, beneficiarul, ce era să facă? A prelungit contractul: pentru unele obiecte, pînă la 31 martie, pentru altele, pînă la 30 septembrie și 31 decembrie 1956. Intreprinderea de construcții și-a luat angajamente solemne că de astă dată va respecta cu strictețe noile termene. Cum? Angajînd mai mulți lucrători, organizînd în așa fel munca pe șantier încît să se lucreze și în timpul iernii, folosind mai multe prefabricate, ca stîlpi, grinzi, chesoane de beton și altele. Cu timpul, însă, angajamentele întreprinderii de construcții s-au dovedit a fi vorbe aruncate în vînt. Ba mai mult, lucrările au început să fie date peste cap, să nu se mai respecte indicațiile date prin documentația tehnică și de execuție de către proiectanți în ceea ce privește sarcinile de rezistență a diferitelor piese. Urmările? La blocul pentru familiști, grinzile care susțin acoperișul, fiind cu cîțiva centimetri mai subțiri, au început să se curbeze; la castelul de apă, platforma de beton are o grosime de abia 11 cm., în loc de 18 cm, cît era prevăzut în proiect, iar rampa de spălare a crăpat în profunzime la ambele capete, fără a se fi urcat un singur tractor pe ea. In ceea ce privește acoperișurile atelierului mecanic și ale celor două remize comasate, construite din chesoane de beton prefabricate, nici astăzi întreprinderea de construcții nu are curaj să le scoată schelăria de lemn, de teamă ca acestea să nu se dărîme.

Nu mai puțin de cîteva zeci de comisii din partea Ministerului Agriculturii și a Ministerului de Construcții au venit la fața locului, au făcut constatări și i-au dat dreptate reprezentantului Ministerului Agriculturii. Au plecat, însă, și măsuri de îndreptare nu s-au luat. Pe bună dreptate, atunci, diriginții Ministerului Agriculturii a dispus sistarea tuturor lucrărilor la atelierul mecanic și la cele două remize, cerînd insistent venirea pe teren a unei comisii de expertiză. Noi discuții și noi certuri între executant și beneficiar. In sfîrșit, a trecut aproape o lună de la 19 septembrie a.c., de cînd D.G.I.F.C.R. din Ministerul Agriculturii a cerut, prin actul nr. 1.225.545, direcției tehnice din Ministerul Construcțiilor instituirea cu cea mai mare urgență a unei comisii pînă la 12 octombrie, cînd această comisie, formată din specialiști unul și unul, a sosit pe teren. Din nou i s-a dat dreptate beneficiarului, iar comisia și-a depus raportul de expertiză la direcția tehnică din Ministerul Construcțiilor încă de la data de 22 octombrie a.c. De atunci, a mai trecut aproape o lună, dar direcția tehnică din Ministerul Construcțiilor nu a luat nici un fel de măsuri.

Se pune întrebarea: ce vor spune mecanizatorii, care prin munca lor au făcut ca S.M.T-ul să cîștige steagul de fruntaș pe regiune, atunci cînd se vor întoarce în stațiune și nu vor avea unde să stea, unde să adăpostească și să repare utilajul? Ca să preîntîmpine această situație, conducerea S.M.T.-ului a luat unele măsuri: a ocupat blocul familiștilor, și-a instalat birourile în pavilionul administrativ, a pus în funcțiune cantina, va caza pe mecanizatori în unele camere din blocul de locuințe colective, va adăposti utilajul cum va putea în cele două remize, iar tractoarele le va repara pe rînd în... garaj. Măsuri oarecum ilegale, deoarece din toate clădirile, n-au fost recepționate pînă acum pentru a fi date în folosință decît șase... cocini de porci. Dar ce să facă oamenii? Pînă cînd să aștepte? Mai ales că, după cum se vede, discuțiile și certurile dintre întreprinderea 104 Buzău, respectiv Ministerul Construcțiilor, și Ministerul Agriculturii, se pot prelungi încă mult și bine pînă ce se vor lua unele măsuri. Și, vorba ceea, S.M.T.-ul, dacă se vede în pragul celei de a doua ierni cu construcțiile neterminate, măcar să nu-și mărească paguba (6.200.000 lei au fost investiți pînă acum pentru aceste construcții) și prin scoaterea din funcțiune a utilajului.

GH. LEU

Sfatul APICULTORULUI

Din experiența unei stupine model

Stupina G.A.S.-ului Afumați, regiunea București, a luat ființă la data de 1. IV. 1953, prin preluarea a 100 de colonii de albine de la sfatul popular al Capitalei. Acești stupi proveneau din sectorul particular și aveau diferite dimensiuni. Un an mai tîrziu, în toamna anului 1954, prin munca susținută a tehnicienilor apicoli, care au folosit toate resursele locale, s-a amenajat în gospodărie o stupină model.

Oricine vizitează acum stupina noastră își poate da seama că este bine organizată. Toți stupii sînt sistematici, există un atelier apicol, o prisacă de iarnă cu 250 de locuri, o magazie de conservare a ramelor, un laborator cu prisacă de vară, avînd 250 de locuri și depozitul de materiale cu o rezervă de 140 de stupi pregătiți pentru amplificarea stupinei pe orizontal.

Numărul coloniilor de albine a ajuns anul acesta la 200.

In vederea asigurării unor condiții bune, pentru ca familiile de albine să devină puternice și astfel să dea producții mari de miere și ceară, am căutat să aplicăm cele mai bune metode cunoscute în apicultură. Astfel, am urmărit ca, primăvara, în perioada 15 martie—20 aprilie, să se facă în mod rațional o hrănire pentru stimularea și ajutorarea coloniilor de albine. In acest scop, s-au folosit faguri cu miere și sirop de miere vărsată. In felul acesta, stupii au fost plini de albine iar puietul a putut cuprinde 6—7 rame. Pe lîngă miere, am mai administrat și șerbet de zahăr, sirop de zahăr cu lapte, gălbenuș de ou și praf de droidie. Practicînd metoda aceasta în primăvară, de la fiecare colonie de albine s-au obținut cîte 20—30 kg de miere în timp de numai 4—5 zile.

Hrănirea stimulentă s-a aplicat și toamna, fără însă a mai fi completată cu șerbet sau sirop de zahăr cu lapte.

Pentru prevenirea locei, în siropul de miere am adăugat cîte 200.000 de unități penicilină la 1 kg sirop sau 0,5 g sulfogoanidin la 1 kg sirop.

Cu atenție deosebită a fost urmărită efectuarea zborului timpuriu al albinelor. Acest zbor are loc de obicei în primele zile călduroase de la sfîrșitul iernii, cînd temperatura aerului la umbră este de 9—10 grade C. După efectuarea zborului de curățire, stupii se transportă pe locurile unde au fost așezați mai înainte. Avantajele acestei metode constau în faptul că puietul se dezvoltă bine, ceea ce influențează mărirea producției de miere și ceară.

In scopul sporirii productivității coloniilor de albine, noi aplicăm în fiecare an metoda stupăritului pastoral. Ținînd seama că baza meliferă existentă nu satisface necesarul pentru cele 200 de colonii de albine, am transportat după data de 1 mai, 145 de colonii la culturile de plante melifere: salcîmi, floarea-soarelui etc. Restul de 55 de colonii au rămas pe loc, pentru folosirea plantelor melifere din gospodărie: facelia, muștar, coriandru etc.

Prin aplicarea acestor metode, colectivul nostru de apicultori a putut realiza în condițiile atmosferice specifice ale anului acesta, planul producției globale în proporție de 176 la sută.

In vederea obținerii unor producții de miere și ceară și mai mari, ne-am propus ca în anul viitor să extindem suprafețele însămînțate cu plante melifere, de la 8 ha. la 10 ha.

Ing. STAN SAVULESCU
G.A.S. Afumați regiunea București

De ce ne-am înscris în cooperativa agricolă de producție

In urmă cu o lună de zile, în satul nostru a luat ființă o cooperativă agricolă de producție, în care au intrat 26 de familii de țărani muncitori, cu o suprafață de 125 ha de teren arabil. In afară de pămînt, membrii cooperativei au adus în cooperativă 30 de vite de muncă, 15 care, 16 pluguri, 6 grape, 4 prășitori, o secerătoare și alte unelte agricole.

Printre primii înscriși în cooperativă ne numărăm și noi, cei care semnăm aceste rînduri.

Prin scrisoarea de față, vrem să răspundem unor consăteni, și altor țărani muncitori din satele și comunele vecine care ne-au întrebat de ce am intrat în cooperativa agricolă de producție.

Despre cooperativa agricolă de producție de curînd am aflat pentru prima oară cîte ceva citind Rezoluția plenarei partidului nostru din 16—17 iulie a.c. Cum și ce-i cu această nouă formă de cooperație agricolă, ce foloase ne aduce ea, am priceput și mai bine cînd a apărut statutul-model. Citind cu de-amănuntul fiecare capitol, fiecare rînd din statut, ne-am convins că, intrînd în cooperativa agricolă de producție, avem numai de cîștigat. Ne-am dat seama că cooperativa agricolă de producție este cea mai potrivită pentru noi, țăranii mijlocași, care avem cîte 5—10 ha de pămînt, vite bune de muncă, unelte agricole. Pămîntul adus în cooperativă spre a-l lucra în comun ne rămîne în proprietate personală, iar pentru animalele și uneltele trecute în patrimoniul cooperativei, fiecare dintre noi va primi în răstimp de cîțiva ani sume frumoase de bani. Lui Constantin I. Stanca, de pildă, care a adus în cooperativă un plug, o grapă, prășitoare, un car și doi boi, i se cuvin în total 9.950 lei, din care, scăzîndu-se 3.500 lei, contribuția obligatorie pentru cele 7 ha de teren, va primi 6.450 lei.

Apoi, în cooperativa de producție agricolă veniturile se repartizează atît după munca efectuată, cît și după suprafața de pămînt adusă de către fiecare cooperator înainte de orice, noi ne-am dat seama că intrînd în cooperativa agricolă de producție, putem să înlăturăm pentru totdeauna unul dintre cele mai mari neajunsuri de care se izbește țăranul muncitor cu gospodărie individuală: munca de unul singur, făcută mai mult cu puterea brațelor, pe ogoare mici și răzlețe. Lucrînd pe bucăți de pămînt aflate la distanțe mari una de alta, noi nu izbuteam să facem toate lucrările agricole la vremea potrivită și să aplicăm metodele arătate de știință. De aceea nu-i de mirare că de pe pămîntul ce-l avem și care prin părțile noastre e destul de bun, nu strîngeam recolte bogate, pe măsura trebuințelor. Constantin I. Stanca avea pămîntul — 7 hectare cu totul — răspîndit în 16 parcele situate la depărtare de 5—6 km una de alta; Marin Gh. Mănescu, 8 ha în 7 locuri, din care 3,25 ha răspîndite tocmai în hotarul comunei Horezu Poenari din raionul Segarcea, iar Ion N. Badea, 6 ha în mai mult de 10 parcele răzlețe. In această situație, desigur că fiecare dintre noi eram nevoiți să pierdem zilnic ceasuri întregi numai cu drumurile de la un ogor la altul. Mai toate lucrările le făceam mai mult pe fugă, iar deseori, în perioadele de vîrf, eram puși în situația de a nu putea executa unele munci agricole. Erau ani cînd de la însămînțat și pînă la recoltat nici nu treceam să vedem locurile semănate cu grîu, iar cît privește porumbul și floarea-soarelui, ne mulțumeam să le dăm o prașilă-două și atît.

Și pămîntul îți dă roade după cum îl lucrezi. In acest an, de pildă, noi am strîns o recoltă de numai 1.300 kg de grîu și 1600—1700 kg de porumb la ha. Cu ochii noștri am văzut că de pe același fel de pămînt colectiviștii din împrejurimi au cules recolte aproape duble față de ale noastre. Și nu ne-a fost prea greu să înțelegem de ce ei s-au ales cu asemenea sporuri mari de recoltă. Pămîntul lor e comasat în tarlale mari, fără haturi, și lucrat mai bine cu ajutorul tractoarelor și mașinilor de la S.M.T. In afară de aceasta, colectiviștii muncesc după un plan și cu puteri unite, izbutind astfel să facă fiecare lucrare agricolă la timpul potrivit și mult mai repede decît noi, individualii. Colectiviștii, avînd pămîntul strîns la un loc, pot să rînduiască culturile așa după cum arată știința, să are pămîntul adînc, să împrăștie pe el îngrășăminte din belșug, să semene repede și bine cu mașinile numai sămînță de soi, pe care o produc pe anumite parcele, să prășească mecanic culturile, ori de cîte ori e nevoie, să le strîngă rodul tot cu ajutorul mijloacelor mecanizate.

Că munca unită și făcută cu mașinile e mai spornică decît cea făcută de unul singur, ne-am convins în timpul scurt de cînd a luat ființă cooperativa noastră. In toamna aceasta, doar în cîteva zile, noi am arat și însămînțat, cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. Bechet, 34,50 ha cu grîu, 9 ha cu secară și 1 ha cu orz, iar în mai puțin de o săptămînă am ogorît restul terenului pentru însămînțările de primăvară. Ți-era mai mare dragul să privești cu cîtă însuflețire lucrau, alături de tractoriști, cooperatorii noștri la însămînțatul cerealelor de toamnă. Unii cărau sămînța triorată și tratată din timp, alții alimentau semănătorile, iar alții veneau din urmă cu grapele. Cînd grîul nostru era de mult răsărit, mulți țărani muncitori individuali abia începeau să însămînțeze. Văzînd cît de bine merge treaba, cu cît spor lucrează mașinile pe tarlalele noastre, încă 4 consăteni, și anume Dumitru Pavel, Ion St. Voican, Elisabeta Diaconescu și Gheorghe Rută, au făcut cereri de intrare în cooperativă.

Scriind la gazetă această scrisoare, în care arătăm ce anume ne-a îndemnat să părăsim vechiul obicei de lucrare a pămîntului și să pornim pe calea muncii în comun, nădăjduim că mulți dintre țăranii muncitori cu gospodărie individuală care o vor citi se vor hotărî să pășească și ei pe drumul belșugului și bunăstării.

C. I. STANCA,
M. GH. MANESCU
ION N. BADEA,
GH. ENACHE,
membri ai cooperativei agricole de producție din satul Căciulătești, raionul Gura Jiului

Sterilitatea la vaci și mijloacele de combatere a ei

Se știe că prin contopirea celulelor sexuale, a ovulei și spermatozoizilor, ia naștere o ființă nouă, care se dezvoltă apoi în uterul vacii timp de 283 de zile, dînd naștere vițelului. Cînd, dintr-o cauză oarecare, procesele de formare a celulelor femeiești și bărbătești, pol de unire și dezvoltare sînt împiedicate, vaca rămîne stearpă.

Cauzele care împiedică desfășurarea normală a acestor procese sînt numeroase. Cea mai des întîlnită constă în *hrănirea și întreținerea necorespunzătoare a vacilor și taurilor*. Folosirea furajelor de calitate inferioară, lipsa concentratelor, precum și adăpostirea în grajduri nesănătoase și lipsa de mișcare a animalelor sub razele solare, fac să nu se mai producă celulele sexuale de bună calitate. Din această pricină, nu se asigură fecundația, iar vaca rămîne sterilă. Dacă vaca este plină (gestantă), deficiențele acestea pot provoca avortul sau fătarea de viței slab dezvoltați, care nu vor putea deveni animale bune pentru înmulțire. Această formă de sterilitate, numită *alimentară* sau *igienică*, se întîlnește în 40—60 la sută din cazurile de sterilitate.

O altă cauză importantă care duce la sterilitate o constituie *bolile contagioase ale organelor de înmulțire*. Printre acestea se numără trichomonoza, bruceloza, vaginita granuloasă, precum și bolile de ovare, uter (metrite) și vagin. Vacile suferinde de bolile arătate, deși prezintă călduri și se montează, rămîn sterpe. Cea mai mare parte din aceste boli se iau prin montă de la animalele bolnave. Sterilitatea de care am vorbit este denumită *patologică* și se poate întîlni în 25—30 la sută din cazuri.

Pe lîngă cele arătate, mai trebuie amintit că în multe gospodării se întîlnește așa-zisa *sterilitate falsă*, ce se datorește lipsei de urmărire a vacilor la timpul potrivit, fie folosirii la montă a unor tauri care au sperma de calitate inferioară, fie lipsei de control al gestației la 2—3 luni după montă, ca și folosirii prea dese a taurilor la montă.

Este bine de știut că hrănirea și îngrijirea greșită a vacilor pline și a tineretului taurin împiedică dezvoltarea organelor genitale la viței. Din această pricină, viteii cînd vor ajunge la vîrsta de reproducție nu vor putea fi buni de prăsilă.

Este necesar să cunoaștem nu numai cauzele care produc sterilitatea, dar și măsurile cele mai importante care se cuvin folosite pentru preîntîmpinarea și în unele cazuri pentru vindecarea acestei boli.

Măsura principală pe care pot să o aplice crescătorii de taurine constă în asigurarea unei hrăniri și îngrijiri cît mai bune a vacilor. In hrana vacilor trebuie să intre furaje de calitate bună și în cantitate suficientă, ca fîn de trifoi, de lucernă, concentrate, rădăcinoase, nutreț însilozat și săruri minerale. Se cere totodată ca animalele să facă mișcare zilnică pentru a stimula toate funcțiile organismului și deci și funcția de înmulțire.

Deoarece prin montă se pot lua unele boli, care duc la sterilitate, vacile și taurii trebuie supuși la examenul sanitar veterinar, iar în montă vor fi folosite numai animalele sănătoase. Pentru a asigura fecundația vacilor, trebuie să se facă cel puțin de două ori pe an examenul spermei, folosindu-se la montă numai tauri care au o spermă de bună calitate.

Monta se va face imediat după apariția căldurilor la vacă și se va repeta după 10—12 ore.

Este bine ca cel puțin de două ori pe an să se facă diagnosticul gestației. In cazul cînd vacile sînt pline, li se va da o anumită hrană și îngrijire, iar în cazul cînd nu au rămas pline după montă, medicul veterinar va da îndrumările necesare pentru a se înlătura cauzele sterilității și pentru a [illegible] producției.

S-a stabilit că mulsul îndelungat al unei vaci — peste 300 de zile — duce la obosirea organismului și apoi la sterilitate. Pentru a înlătura acest neajuns, este nevoie ca perioada de lactație să nu se prelungească peste 300 de zile.

Tot ca o măsură de prevenire a sterilității se recomandă planificarea montei și a fătărilor în tot timpul anului, ținîndu-se o evidență conștiincioasă.

Este necesar ca vacile care au rămas sterile 3—6 luni după fătare să fie examinate de medicul veterinar, pentru a se vedea care sînt cauzele și să se ia măsurile necesare de tratament. Astfel, există mijloace eficace de combatere a sterilității și de redare a lor în producție.

Dr. N. LUNCA
directorul secției de reproducție și combatere a sterilității din I.C.Z.

Un sprijin prețios pentru țăranii muncitori

Țărănimea muncitoare din țara noastră primește un sprijin prețios din partea statului pentru dezvoltarea producției agricole și pentru ridicarea continuă a nivelului său de trai.

In primele trei trimestre ale anului, Banca Agricolă a acordat țărănimii muncitoare credite în valoare de peste 110.000.000 lei. Numai prin cooperativele de credit și economii, unități înființate în urmă cu un an, s-au acordat peste 28.000 de împrumuturi pe diferite termene în valoare de 45.000.000 lei. Din această sumă, 35.000.000 lei reprezintă împrumut din creditele acordate de stat cooperativelor, iar restul din părțile sociale subscrise de cooperatori. Din banii primiți sub formă de credite, țăranii muncitori și-au putut cumpăra animale de muncă și de reproducție, material de construcții, material săditor viticol și pomicol, semințe, mașini și unelte agricole, mobilă, aparate de radio, biciclete și diferite alte obiecte de uz casnic. Dobînda anuală fixată de către stat la aceste credite este de 5 la sută. In timp ce cu ani în urmă țăranii erau nevoiți să plătească așa ziselor bănci „populare" și băncilor particulare o dobîndă cămătărească care în unele cazuri era de 30 la sută, iar de cele mai multe ori depășea suma împrumutată.

Aproape 100.000.000 lei au primit țăranii muncitori de la începutul anului 1955 și pînă la sfîrșitul lunii septembrie a acestui an drept credite din partea statului pentru termen de 15—20 de ani pentru construcții de locuințe individuale. Toți beneficiarii creditelor din partea statului pentru construcții de locuințe plătesc o dobîndă anuală de zece bani la sută. De asemenea din fondul centralizat al statului s-au realizat anul acesta construcții social-culturale și locuințe pentru muncitorii din unitățile agricole socialiste în valoare de peste 32.320.000 lei.

Ne scriu corespondenții și cititorii

Crește valoarea zilei-muncă

Zilele acestea, consiliul de conducere al gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din Codlea a prezentat în fața adunării generale a colectiviștilor darea de seamă pe trimestrul III al anului în curs.

Din darea de seamă a reieșit că la principalele culturi au depășit prevederile planului. Astfel, la grîu de toamnă, recolta medie obținută a fost de 2.156 kg la ha, față de 1.850 kg, cît prevedea planul; la orz, s-au obținut 2.126 kg la hectar, față de 1.800 kg la hectar, cît a fost planificat, iar la ovăz, 2250 kg la hectar, față de 1.800 kg la hectar.

Sporurile mari de recoltă au avut drept urmare creșterea valorii zilei-muncă. Numai drept avans, colectiviștii au primit, pentru o zi-muncă: 3 kg de grîu, 1,500 kg de orz și ovăz, 7 kg de cartofi, 9 kg de fîn, 9 kg de paie. Deosebit de aceste produse, din veniturile bănești realizate de gospodărie, numai pînă la 1 octombrie crt. se vor împărți în curînd colectiviștilor cîte 10 lei pentru fiecare zi-muncă efectuată.

Colectivistul Erwin Stolz, de pildă, pentru cele 971 de zile-muncă efectuate împreună cu familia sa, a primit drept avans aproape 3 vagoane de diferite produse. El va primi, pe lîngă restul de produse, și cca 10 000 lei.

N. SEULEANU

Cu ce drept?

La O.R.A.C.A.-Zeletin, zilnic au loc discuții nesfîrșite între țăranii muncitori care vin să predea animale și salariații oficiului (în special cantaragiul Vasile Rîșnoveanu și achizitorii Ion Toma și Gheorghe Toma), care dau repetate dovezi de incorectitudine în muncă. Mulți țărani muncitori se plîng că au fost înșelați fie la cîntărirea animalului predat, fie la clasarea lui. Astfel, porcii grași sînt clasați la categoria semigrași, cei semi-grași la categoria slabi etc. Astfel de nemulțumiri au avut printre alții și țăranii muncitori Gheorghe Bucur, Vasile Neagu și Ion Pocovnicu din comuna Glăvănești.

Crescătorul de animale Ion Turcu, tot din comuna Glăvănești, care a avut de predat o oaie, a trebuit să meargă trei zile în șir la O.R.A.C.A., unde, cîntărită de Vasile Rîșnoveanu, oaia trăgea numai 28 kg, cînd în realitate avea 43 kg. Pînă la urmă, după multe tocmeli, oaia i-a fost recepționată ca fiind în greutate de 37 kg.

O.R.A.C.A.-Bacău trebuie să cerceteze de îndată aceste fapte necinstite și să ia măsurile cuvenite.

N. HORINCEANU

Noi întovărășiri agricole în raionul Botoșani

Membrii gospodăriilor colective și ai întovărășirilor agricole din raionul Botoșani au obținut anul acesta, cu toată seceta, recolte ce întrec cu 600—800 kg la hectar recoltele obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Aceste mari sporuri de recolte au dovedit o dată mai mult țăranilor muncitori individuali că producții sporite se pot obține numai lucrînd pămîntul în comun, cu mijloace mecanizate și după metode agrotehnice înaintate. De aceea, în curs de numai cîteva luni, în raionul Botoșani au luat ființă încă 46 de gospodării colective și întovărășiri agricole, în care au intrat 2.342 de familii, cu peste 2.000 ha de teren arabil.

In cinstea zilei de 7 Noiembrie, în comuna Roma, alte 19 familii de țărani muncitori și-au unit laolaltă pămîntul, formînd o nouă întovărășire agricolă, iar în comuna Coșula, 21 de familii de țărani muncitori au înființat și ei o întovărășire agricolă, pe care au denumit-o „A 39-a Aniversare a Marii Revoluții din Octombrie".

De asemenea, a luat ființă cîte o întovărășire agricolă și în comunele Mînăstirea Doamnei și Poiana.

MIHAIL DUNGEANU

Arătos... dar ce folos?!

In comuna Spinuș din raionul Marghita, există un cămin cultural. Acest cămin, privit din afară, este foarte arătos. Totuși, într-un asemenea local spațios nu se poate desfășura o vie activitate culturală. Aceasta pentru că nu toate camerele pot fi întrebuințate. De pildă, o sală mare, în care artiștii amatori și-ar putea pregăti spectacolele, nu are dușumele și nici tavan. Nici cei dornici de a citi o carte sau a asculta emisiunile de radio nu au unde sta, iar deschiderea cursurilor agrotehnice constituie o problemă, tot din lipsa unei încăperi corespunzătoare.

Vinovați de această situație se fac tovarășii din sfatul popular și directorul căminului, care au neglijat fără nici un motiv reparațiile de interior ale căminului cultural. Țăranii muncitori din comună le cer să ia grabnice măsuri pentru efectuarea acestor lucrări.

VASILE NICA

„Cunoaște" situația...

Tehnicianul agronom Petre Urdea de la punctul agricol din comuna Stănești, raionul Giurgiu, obișnuiește să comunice organelor agricole superioare situații care conțin cifre și fapte nereale.
(După o corespondență de B. TRAIAN)

— Eu, tovarășe, nu dau cifre din burtă, eu am situația în... buzunar.

(Desen de N. CLAUDIU)

O nouă cooperativă de credit și economii

In sala de ședințe a casei de cultură din Cernavodă, regiunea Constanța, a avut loc de curînd o adunare generală pentru constituirea unei cooperative de credit și economii, la care au luat parte numeroși țărani muncitori din Cernavodă, Saligny, Seimeni și Cochirleni.

Tovarășul Constantin Atanasiu, împuternicitul Băncii Agricole, a prelucrat instrucțiunile privitoare la funcționarea cooperativei, arătînd drepturile și îndatoririle ce revin membrilor cooperatori. Astfel, el a arătat că țăranii colectiviști, ca și cei cu gospodărie individuală, pot face împrumuturi de cîte 4.000 lei pe termen lung (de 3 ani) sau de cîte 1.500 lei, pe termen de 1 an.

In noua cooperativă de credit și economie s-au înscris peste 200 de țărani muncitori din localitățile sus menționate.

N. BONCOTA

42.000 kg de sfeclă furajeră la hectar

Lucrînd pămîntul după cele mai noi reguli agrotehnice, secția Ticușu Vechi a gospodăriei agricole de stat „7 Noiembrie" din comuna Sercaia, raionul Rupea, a realizat anul acesta o producție de 42.000 kg de sfeclă furajeră la hectar.

Pentru a se obține aceste rezultate, terenul a fost bine lucrat și îngrășat cu gunoi de grajd (40 tone la hectar). Pe porțiunile pe care plantele erau mai slab dezvoltate, s-au dat în timpul vegetației cîte 200 kg de superfosfat la hectar. Pe toată suprafața însămînțată cu sfeclă furajeră s-au executat 3 prașile manuale și una mecanică, iar căritul și bûchetatul s-au făcut, de asemenea, la timpul potrivit.

ILIE IORDACHE

UN FRUNTAȘ AL RECOLTELOR BOGATE

Gheorghe Cojocaru din comuna Chetriș, regiunea Bacău, este un om tînăr. Abia a împlinit 35 de ani. Consătenii lui îl stimează și îl respectă ca pe unul dintre cei mai harnici și mai pricepuți țărani muncitori din comună.

Anul acesta, Gheorghe Cojocaru a obținut din grădina lui, în suprafață de 0,50 ha, 23.500 kg de legume, din care 13.300 kg de vinete, 5.500 kg de roșii, 4.600 kg de ardei și altele. Recolte foarte bogate a obținut el nu numai în grădina de legume, ci și la culturile de porumb, floarea-soarelui, grîu etc.

Cum a procedat Gheorghe Cojocaru de a avut astfel de recolte într-un an în care a bîntuit seceta și prin părțile Bacăului?

— Intîi și întîi, spune el însuși, trebuie să mulțumesc tovarășilor de la punctul agricol din comună, ca și inginerilor și tehnicienilor de la secția agricolă a sfatului popular al raionului Bacău, care m-au îndrumat să muncesc pămîntul în alt chip decît știam eu. Ca urmare a sfaturilor lor și a celor învățate din broșurile și conferințele agrotehnice, eu am aplicat pe pămîntul meu rotația culturilor pe baza asolamentului. De pildă, după cartofi am pus roșii și vinete, iar după porumb și leguminoase — cum sînt mazărea, fasolea etc. — am însămînțat grîu.

Dar Gheorghe Cojocaru a aplicat și alte metode agrotehnice. Astfel, pe fiecare hectar de teren el a transportat o mare cantitate de gunoi de grajd bine dospit, pe care l-a încorporat în sol o dată cu arătura adîncă de toamnă, iar pe terenul destinat grădinăritului a mărit doza de îngrășăminte. Plantarea roșiilor, ardeilor, vinetelor a făcut-o la vreme potrivită, după cum l-au învățat agronomii. De asemenea, a săpat din timp canale și șănțulețe pentru irigarea acestor culturi, care în acest fel nu au avut de suferit de pe urma secetei. Plivitul și prășitul le-a făcut ori de cîte ori a fost nevoie.

Ca urmare a acestor îngrijiri, plantele s-au dezvoltat foarte bine și i-au dat recolte la care nici nu se aștepta.

In dorința de a obține și în anul viitor recolte bogate, tov. Cojocaru și-a însămînțat printre primii în comună grîul de toamnă, iar acum este pe terminate cu arăturile adînci pentru însămînțările de primăvară. O dată cu arătura, el încorporează în sol însemnate cantități de îngrășăminte naturale.

Grîul însămînțat de el încă de acum o lună a crescut mare și frumos și se dezvoltă văzînd cu ochii.

TITUS NEAMȚU

Să spună întovărășiții din comuna Roma

La secția agricolă a sfatului popular raional Botoșani, afli că întovărășirea „Zorile" din comuna Roma este socotită drept o întovărășire bună. Deplasîndu-te la fața locului, constați că există unele temeiuri care justifică într-o măsură oarecare părerea tovarășilor de la secția agricolă. In primul rînd, întovărășirea „Zorile" a făcut mari pași înainte pe calea întăririi și dezvoltării ei. Astfel, dacă în 1952, adică la înființare, numărul membrilor acestei întovărășiri era abia de 23 de familii, în prezent ea a ajuns să aibă 126 de membri. In ceea ce privește suprafața de teren a întovărășirii, ea a crescut de la [illegible] ha, cît avea acum 4 ani, la [illegible]1,64 ha.

Și sistemul de muncă le dă întovărășiților din Roma dreptul să afirme că drumul lor arată un urcuș. Căci dacă la înființare nu făceau în comun decît principalele munci agricole, adică arătura și însămînțatul, astăzi, ei sînt mult înaintați în această privință. Astfel, la culturile păioase și mai ales la grîu, întovărășiții fac toate lucrările în comun: ară, însămînțează, grăpează, tăvălugesc, plivesc, seceră, recoltează și treieră. Așa se explică faptul că la grîu lucrările au fost efectuate la timp, în bune condiții și cu respectarea regulilor agrotehnice și s-au obținut producții bune: 1.400 kg la ha în 1955 și 1.612 kg la ha în 1956.

Cine iese păgubit...

Cam acestea ar fi temeiurile care sprijină părerea bună a secției agricole raionale despre întovărășirea „Zorile". Din păcate, însă, există și fapte care, dacă nu infirmă, clatină părerea de mai sus. E vorba în primul rînd despre faptul că majoritatea terenului întovărășiților nu se află în întovărășire, ci în afara ei. Consultînd registrele agricole ale sfatului popular din comuna Roma, afli cu surprindere că aproape 3/4 din suprafața totală a terenurilor aparținînd întovărășiților a rămas în afara întovărășirii. Astfel, cele 126 de familii membre ale întovărășirii „Zorile" posedă împreună suprafața de 459,54 ha de teren arabil. Cum perimetrul întovărășirii nu măsoară decît 121,64 ha, rezultă că suprafața rămasă în afară sub formă de loturi individuale se cifrează la 337,90 ha.

Nu este de loc greu să vezi cît de păgubitoare este această situație. Și în primul rînd, ea este păgubitoare pentru înșiși întovărășiții respectivi. Iată un simplu calcul: de pe cele 42 ha însămînțate anul acesta cu grîu, întovărășiții au recoltat cantitatea de 67.704 kg, ceea ce dă o medie de 1.612 kg la hectar. De pe alte 118 hectare, aparținînd tot întovărășiților, dar rămase în afara întovărășirii, s-a recoltat cantitatea de 143.606 kg de grîu, adică în medie 1.217 kg la hectar. Rezultă de aici un minus de 395 kg la hectar față de producția medie obținută în întovărășire.

Să ne referim acum la pagubă și la păgubași. Ce producție s-ar fi putut obține de pe cele 118 hectare, dacă ele ar fi fost cultivate în întovărășire? Socoteala e simplă: numărul de 118 hectare, înmulțit cu 1612, adică cu producția medie de grîu obținută în întovărășire, dă cifra de 190.216 kg. Ea reprezintă cantitatea de grîu care s-ar fi putut obține. In realitate, însă, de pe cele 118 hectare nu s-au scos decît — așa cum am mai spus — 143.606 kg. Paguba este prin urmare de 46.610 kg, adică destul de mare. Și cine păgubește? Este de la sine înțeles că cei dintîi păgubiți sînt înșiși întovărășiții. Au păgubit Petru Hanachiuc, Gheorghe Ilaș, Costin Ilie, Niculae Pintilie și toți ceilalți întovărășiți care mai au o parte din pămînt în afară. Căci cele patru vagoane și jumătate cu grîu pierdute se scad din pîinea întovărășiților din Roma.

La fel stau lucrurile și pentru culturile prășitoare. Numai că aici pierderile sînt și mai mari. Porumbul, bunăoară, se cultivă și în întovărășire, și în afara ei. Dar nici măcar suprafețele aflate în perimetrul întovărășirii nu sînt lucrate în comun. Diferența de 400 kg de porumb boabe la hectar dintre producția obținută în întovărășire și cea de pe loturile individuale ale întovărășiților încă nu exprimă cu fidelitate realitatea. La ea ar trebui adăugată încă o diferență, aceea care ar rezulta dintre recolta obținută la porumbul cultivat în întovărășire, dar lucrat individual, și cea care s-ar obține dacă toate lucrările s-ar face în comun. In acest caz, ar rezulta desigur cifre mult mai mari, care i-ar pune pe gînduri pe întovărășiți.

...și cine ar putea fi în cîștig

Ar fi oare nevoie să se mai arate cauzele pentru care în întovărășire se pot obține sporuri de recoltă mult mai mari decît pe loturile individuale? Ele se cunosc destul de bine. Totuși, nu e rău să ne amintim de cîteva. In primul rînd, în întovărășire, pămîntul e comasat. Aceasta permite folosirea din plin și în cele mai bune condiții a mașinilor. Loturile mici însă nu se pot lucra mecanic. Iar acest lucru atîrnă foarte greu în balanță. In al doilea rînd, întovărășirea dispune de multe brațe de muncă, unelte și vite. Așa stînd lucrurile, muncile se pot executa la timp. Se mai întîmplă de asemenea ca pămîntul pe care întovărășitul și l-a lăsat în afară să se afle la mari distanțe și chiar fărîmițat în 2—3 parcele. Așa este cazul cu pămîntul pe care-l mai are în lotul individual întovărășitul Dumitru Ciobănașu. El are 1,50 ha de pămînt în 3 trupuri, dintre care 2 se află la cîte 10 km depărtare de comună. Cum poate el să execute la timp lucrările pe aceste terenuri, mai ales că primele lucrări trebuie efectuate pe pămîntul întovărășirii?

Dar dacă toți întovărășiții din comuna Roma și-ar aduce în întovărășire întreaga suprafață pe care o posedă, așa cum au făcut Dumitru Florescu, Constantin Prodan, Nichita Dumitru și alții, lucrurile ar fi mult schimbate. Iar dacă sistemul de muncă aplicat la cultura grîului ar fi extins la toate culturile, adică s-ar efectua toate lucrările în comun, atunci situația s-ar schimba cu totul. Intovărășiții din comuna Roma ar putea să execute la timp și în cele mai bune condiții toate lucrările agricole. In acest caz, producțiile medii la hectar ar fi mult sporite. Și primii care ar ieși cîștigați ar fi, bine înțeles, tot întovărășiții.

NICULAE COMANICI

Peste 1.000.000 lei economisiți la S. M. T. Gottlob

Sarcina reducerii continue a prețului de cost al hantrului în S.M.T.-uri, trasată de cel de al doilea Congres al partidului, este mereu în atenția mecanizatorilor de la S.M.T. Gottlob, regiunea Timișoara. Organizîndu-și temeinic munca, executînd lucrările la timp și în cele mai bune condiții agrotehnice, mecanizatorii acestei stațiuni au reușit să economisească pînă la 1 octombrie 1956, adică în primele 3 trimestre ale anului acestuia, peste 1 milion lei, reducînd prețul de cost al hantrului cu 31,60 lei.

Economii însemnate s-au obținut la reparații (797.167 lei), la carburanți (247.167 lei), la cheltuielile administrative și gospodărești, ca și la salariile personalului tehnico-administrativ.

In primul rînd, trebuie arătat că cea dintîi și cea mai însemnată condiție în reducerea prețului de cost al hantrului a fost, fără îndoială, îndeplinirea și depășirea planului de producție în fiecare campanie, lucru care a fost posibil prin aplicarea celor mai înaintate metode de lucru, cum ar fi, de pildă, graficul orar, metoda Brediuk etc., ceea ce a făcut ca mașinile și tractoarele să fie folosite cu randament sporit.

Cei aproape 800.000 lei economisiți la capitolul „reparații tractoare și mașini agricole" se datoresc exigenței față de calitatea reparațiilor. Tractoarele și mașinile au fost reparate numai pe ansamble și, spre a fi scutiți de surprize neplăcute în ceea ce privește calitatea lucrărilor de reparații, controlul și recepția mașinilor s-a făcut tot pe ansamble, în timpul reparațiilor. O însemnată economie s-a realizat și prin recondiționarea în atelierele stațiunii a unui mare număr de piese de schimb. Buna calitate a reparațiilor și respectarea strictă a normativului de îngrijiri tehnice zilnice și periodice au făcut să se reducă la minimum reparațiile accidentale.

Pentru a întări spiritul de răspundere al mecanizatorilor în ce privește întreținerea tractoarelor și mașinilor agricole, tractoriștii și șefii brigăzilor respective răspund material de stricăciunile cauzate din neglijență prin imputarea costului reparațiilor. Totodată, mecanizatorii care se evidențiază prin întreținerea atentă a utilajului încredințat sînt răsplătiți prin premiere, iar rezultatele lor sînt popularizate.

La reducerea numărului de reparații a contribuit fără îndoială în mare măsură asistența tehnică asigurată brigăzilor în cîmp prin desființarea funcției de mecanic de sector și trecerea acestor cadre cu calificare superioară în funcția de șef de brigadă, prin această măsură economisindu-se totodată și însemnate sume de bani din fondul de salarii planificat.

Un alt factor care a contribuit în mare măsură la economisirea celor peste un milion lei la S.M.T. Gottlob a fost justa planificare și mînuirea atentă a carburanților și lubrifianților. Planurile—itinerarii, care au fost întocmite cu multă chibzuință, pentru a nu se irosi carburanți cu deplasările în gol, controlarea permanentă a stării tehnice a remorcilor-cisterne cu care se transportă carburanții la brigăzi pe teren, manevrarea atentă a acestora în cadrul brigăzilor și înlăturarea risipei la alimentarea tractoarelor au avut drept rezultat economisirea a 81.494 kg de motorină la lucrările efectuate și 24.108 kg de motorină la deplasările în gol, 4.351 kg de ulei și 2.436 kg de benzină de pornire.

La obținerea tuturor acestor rezultate a contribuit mult întrecerea socialistă în care au fost antrenați majoritatea tractoriștilor noștri. Nu pot fi trecute cu vederea realizări ca cele ale tov. Ion Gavrilă, Haag Francisc, Nicolae Șchiopu, Anica Gelzer, Iona Groșan, Ioan Mihalache, Vasile Mihalache, Ioan Michi, Vasile Moraru, Nicolae Buhățel și Florea Vidican, cei mai harnici și devotați mecanizatori ai stațiunii, care, pe lîngă noi depășiri ale planurilor în fiecare campanie, au înscris și cele mai însemnate economii.

Un aport însemnat în buna desfășurare a activității mecanizatorilor noștri au adus gospodăriile agricole colective deservite, care le-au asigurat condiții optime de lucru, de cazare și hrană. Așa stau lucrurile la G.A.C.-urile din Comloșu Mic (președinte Iosif Jivan), Bulgăruș (președinte Ion Bătăran), Grabăț (președinte Ilina Teodor), Tomnatic (președinte Ioan Hen), Lovrin (președinte Pavel Hudeț) și Gottlob (președinte Istvan Tănase), care, printre altele, au asigurat zilnic cîte 4—5 mese tractoriștilor din brigăzile respective. Grija colectiviștilor față de mecanizatori i-a făcut pe aceștia să execute numai lucrări de cea mai bună calitate.

In prezent, mecanizatorii de la S.M.T. Gottlob dau bătălia terminării muncilor din campania de toamnă, al cărei plan va fi în curînd îndeplinit. Insuflețirea cu care se muncește la S.M.T. Gottlob pentru efectuarea unui volum cît mai mare de lucrări de bună calitate și pentru continua reducere a prețului de cost ne face să credem că la sfîrșitul anului vom putea raporta partidului și guvernului că stațiunea noastră a realizat economii în valoare de 1.500.000 lei.

ANTON OTVÖS
director
ION HITEȘAN
secretar org. P.M.R.
IOAN SEBEȘAN
secretar org U.T.M. din S.M.T. Gottlob, regiunea Timișoara

Mărturii despre crimele comise de fasciști în Ungaria

In aceste zile cînd viața reintră în normal în întreaga Ungarie ies și mai mult la iveală crimele, bestialitățile și distrugerile provocate în aceste zile de dușmanii poporului ungar, de bandele fasciste contrarevoluționare. Știrile sosite precum și martorii oculari străini relatează că fasciștii hortiști au întrecut în cruzime și metode pe maeștrii lor. Mergînd din casă în casă, schingiuind și asasinînd fără cruțare familii întregi de oameni ai muncii, de militanți comuniști și progresiști, banditii fasciști n-au cruțat nimic. Cu aceeași sete de sînge ei s-au năpustit și asupra copiilor și femeilor, și asupra bolnavilor din spitale, și ambulanțelor de cruce roșie. Ucigînd, jefuind locuințe, magazine și întreprinderi, distrugînd bunuri înfăptuite cu trudă de poporul muncitor, criminalii contrarevoluționari au demonstrat cu ferocitate „libertatea" pe care o pregăteau poporului muncitor maghiar. De altfel, în fotografia pe care o publicăm se poate vedea sălbăticia acestor fiare. După ce au ucis un activist ce apăra sediul unei organizații de partid i-au înfipt o baionetă în gît țintuindu-l de podea. Pentru a-și ilustra ura lor nestăvilită împotriva regimului democrat popular i-au pus pe piept portretul lui Lenin așa cum se vede în fotografia nr. 1. Cea de a doua fotografie reprezintă o stradă unde magazinele au fost jefuite și distruse.

Despre aceste crime fioroase pe care le-au făptuit cu miile, bandele contrarevoluționare, nu suflă un cuvînt nici propaganda imperialistă, nici cei care susțin că așa-zisa chestiune ungară să fie discutată la O.N.U. Dar cum ar putea vorbi ei despre aceste nelegiuiri care întrec orice închipuire? Ar trebui să recunoască atunci adevărul despre „revoluția" din Ungaria pe care ei au pregătit-o și au ajutat-o să se deslănțuie. Dar despre aceste lucruri vor vorbi la O.N.U. reprezentanții R.P. Ungare și reprezentanții popoarelor iubitoare de pace. Lumea întreagă va cunoaște adevărul despre „mila" pe care i-a cuprins pe reprezentanții puterilor occidentale de soarta poporului maghiar ca și despre încercarea de a crea cu ajutorul „chestiunii ungare" o perdea cu care să acopere criminala agresiune comisă de imperialiști împotriva Egiptului.

Poporul muncitor maghiar nu va permite ca în numele așa-zisei libertăți să fie glorificate crimele și ororile săvîrșite de bandele fasciste sprijinite de reacțiunea internațională, crime și orori care i-au produs pierderi atît de grele în aceste zile.

Țăranii muncitori din R. D. Germană se pregătesc pentru cel de al V-lea Congres țărănesc

In luna octombrie a.c., a avut loc la Berlin ședința plenară a Conducerii Centrale a Organizației țărănești pentru ajutor reciproc din R.D. Germană. In cadrul acestei ședințe, s-a adoptat hotărîrea de a se convoca pentru 9—11 martie 1957 cel de al V-lea Congres al țăranilor din R.D. Germană.

In cadrul plenarei, au avut loc discuții, la care au luat parte 26 de vorbitori — țărani cooperatori, cu gospodării individuale și activiști ai Organizației țărănești pentru ajutor reciproc. In spirit critic și autocritic au fost discutate diferite aspecte ale luptei pentru dezrădăcinarea birocratismului organelor agricole și de stat, ale îmbunătățirii muncii S.M.T.-urilor, măsurile ce trebuie luate pentru dezvoltarea zootehniei și a altor ramuri ale producției agricole.

Țărănimea din R.D. Germană întîmpină cel de al V-lea Congres țărănesc cu o activitate susținută pentru creșterea producției agricole și întărirea cooperației în agricultură.

Vecea Executivă Federativă a R.P.F. Iugoslavia a hotărît construirea canalului Dunăre-Tisa-Dunăre

De curînd, Vecea Executivă Federativă a R.P.F. Iugoslavia a aprobat proiectul de construire a canalului Dunăre-Tisa-Dunăre. Acest important obiectiv va fi executat în două etape în decurs de 10 ani.

Scopul principal al construirii acestui canal va fi irigarea a 1,4 milioane hectare de pămînt de bună calitate din Regiunea Autonomă Voievodina — cel mai mare grînar al Iugoslaviei. S-a calculat că, după executarea acestui canal, pămînturile irigate vor da în medie 10—11.000 kg de produse la hectar, iar valoarea produselor obținute de pe aceste parcele va fi de 4—7 ori mai mare decît cele de pe cîmpurile uscate.

In urma unei puternice creșteri a producției vegetale, și sectorul zootehnic va lua un nou avînt. Astfel, în 1967, producția de lapte de vacă pe întreaga Iugoslavie va fi de 4 miliarde de litri.

EVENIMENTELE LA ZI

S-a deschis cea de a 11-a sesiune ordinară a Adunării Generale a O. N. U.

Ieri la New-York și-a început lucrările cea de a 11-a sesiune ordinară a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Condițiile internaționale în care și-a deschis lucrările noua sesiune a Adunării Generale O.N.U. sînt complicate. Cercurile agresive imperialiste au trecut fățiș la acțiuni care pun în mare primejdie cauza păcii. Călcînd în picioare o hotărîre a Consiliului de Securitate aceste cercuri agresive au dezlănțuit o mîrșavă agresiune împotriva Egiptului, pentru a repune stăpînire pe Canalul de Suez și pentru a restaura cu ajutorul forței pozițiile colonialismului în Orientul mijlociu. Aceleași cercuri imperialiste au inspirat și sprijinit încercarea fascistă contrarevoluționară în Ungaria pentru a răsturna puterea populară din această țară.

Puse în fața puternicii reacții a popoarelor iubitoare de pace și a întregii opinii publice mondiale, cercurile imperialiste încearcă să abată atenția lumii, de la crima comisă împotriva poporului egiptean, manevrînd în fel și chip pentru a transforma evenimentele petrecute în Ungaria într-o așa zisă chestiune internațională. Mai mult după cum reiese din relatările agențiilor de presă apusene, cercurile imperialiștilor vor să concentreze atenția celei de-a 11-a sesiuni ordinare a Adunării Generale a O.N.U. în special asupra așa-zisei probleme ungare. Aceste manevre sînt însoțite de o propagandă mai deșănțată și mai zgomotoasă decît oricînd, la susținerea căreia au fost mobilizate toate rezervele de slugi ce servesc cu plată imperialismului.

De altfel, puterile apusene au făcut totul pentru a obține includerea pe ordinea de zi a sesiunii, alături de problema „criza din Orientul mijlociu" provocată de atacul Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului" și a așa-zisei „probleme ungare". Includerea celui de al doilea punct pe ordinea de zi s-a făcut cu toată opoziția reprezentantului R.P. Ungare și violîndu-se articolul 2 din Carta O.N.U. care interzice amestecul O.N.U. în treburile interne ale statelor.

Toate acestea fac ca lucrările actualei sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. să aibă o deosebită importanță. Sînt în joc prestigiul și autoritatea Organizației Națiunilor Unite care au fost deja lovite prin felul cum s-a acționat față de autorii agresiunii împotriva Egiptului. Se știe că O.N.U. n-a luat măsuri eficace și energice care asigură îndeplinirea hotărîrilor adoptate de sesiunea extraordinară a Adunării Generale, și mai mult această sesiune extraordinară a hotărît trimiterea în Egipt a unor forțe internaționale O.N.U., fapt care creează posibilitatea prelungirii ocupației Egiptului.

Membrii O.N.U. vor trebui să facă totul pentru repararea prejudiciilor pe care înaltul for internațional le-a suferit în aceste zile din partea puterilor apusene și să pună stavilă noilor manevre ce tind să obțină din partea Organizației Națiunilor Unite, legalizarea unor măsuri ce contravin Cartei O.N.U. Cea de a 11-a sesiune ordinară a Adunării Generale a O.N.U. va trebui să răspundă cererii legitime a popoarelor de a servi interesele slăbirii încordării internaționale și păcii, și nu cercurilor care fac tot ce pot pentru învrăjbirea lumii.

Delegația țării noastre care participă pentru prima dată la lucrările Adunării Generale a O.N.U. pronunțîndu-se cu hotărîre pentru condamnarea autorilor agresiunii împotriva Egiptului și împotriva amestecului O.N.U. în treburile interne ale Ungariei, va contribui activ alături de toate delegațiile popoarelor iubitoare de pace pentru ca actuala sesiune să răspundă cererilor legitime a opiniei publice mondiale și intereselor păcii generale.

Popoarele sînt solidare cu lupta dreaptă a Egiptului

Popoarele din întreaga lume înfierează în aceste zile pe agresorii Egiptului și asigură poporul egiptean de toată simpatia și sprijinul lor. Știrile venite din toate colțurile lumii arată că o serie de guverne cer cu hotărîre ca rezoluțiile adoptate de sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U., care prevăd pe lîngă încetarea agresiunii, retragerea trupelor anglo-franceze și israeliene de pe teritoriul Egiptului, să fie respectate. Aceste știri mai anunță că mii de oameni din diferite țări ca Indonezia, R.P. Chineză, India și altele, sînt gata să participe ca voluntari la apărarea Egiptului împotriva imperialiștilor.

Cercurile conducătoare sovietice, care după cum se știe au acționat cu deosebită hotărîre pentru curmarea agresiunii împotriva Egiptului, au autorizat agenția de presă sovietică „TASS" să facă o declarație care exprimă prudență și recomandă vigilență față de uneltirile agresorilor. Această declarație a fost determinată de atitudinea agresorilor după adoptarea cunoscutelor hotărîri ale sesiunii extraordinare a Adunării Generale a O.N.U. Se știe că și după ce au anunțat încetarea focului, trupele anglo-franceze au continuat să efectueze debarcări și bombardamente crîncene în regiunea și orașul Port-Said. Mai mult, din declarațiile guvernelor țărilor agresoare reiese că acestea nu sînt dispuse să-și retragă trupele de pe teritoriul Egiptului.

Poporul sovietic care este profund îngrijorat de soarta păcii este hotărît să nu permită agresorilor să-și dezvolte planurile lor criminale. Numeroși fii ai bravului popor sovietic manifestîndu-și simpatia față de cauza dreaptă a poporului muncitor au cerut guvernului U.R.S.S. să li se permită să plece în Egipt ca voluntari pentru ca împreună cu poporul egiptean să lupte pentru izgonirea agresorilor de pe pămîntul egiptean.

Agenția TASS a fost autorizată să declare că dacă Anglia, Franța și Israelul nu vor ține seama de hotărîrile O.N.U. și nu-și vor retrage trupele de pe teritoriul Egiptului și sub diferite pretexte vor tergiversa înfăptuirea acestor hotărîri și vor concentra forțe creînd pericolul reluării operațiunilor militare, organele corespunzătoare din U.R.S.S. nu vor împiedica plecarea ca voluntari a cetățenilor sovietici care și-au exprimat dorința de a participa la lupta pentru independența dusă de poporul egiptean. Această declarație este o nouă dovadă a hotărîrii Uniunii Sovietice de a face totul pentru apărarea păcii și pentru sprijinirea popoarelor, care luptă pentru independență.

Ansamblul de cîntece și dansuri al Ministerului Agriculturii în vizită prietenească în R. P. Bulgaria

La Ministerul Agriculturii, munca cultural-artistică se desfășoară de aproape 10 ani. In acest interval, lucrătorii din minister și din instituțiile pendinte de minister, care au manifestat interes pentru activitatea artistică, au găsit tot sprijinul din partea comitetului de instituție. Ansamblul artistic de amatori creat printr-o activitate susținută, a reușit de multe ori să se afirme printre ansamblurile de amatori fruntașe din București.

Anul acesta, din Sofia, a sosit la comitetul de instituție o scrisoare, care ne-a umplut inimile de bucurie și ne-a îndemnat să ne întărim eforturile pentru desăvîrșirea măiestriei artistice. Comitetul de instituție al Ministerului Agriculturii din R. P. Bulgaria ne-a propus în această scrisoare organizarea unui schimb de experiență și a unor vizite reciproce a celor două ansambluri artistice.

Propunerea venită din Sofia a fost acceptată imediat de conducerea Ministerului și de Comitetul Central al Sindicatului Muncitorilor Agricoli. Repetițiile ansamblului au început să se desfășoare de 3-4 ori pe săptămînă. S-a hotărît ca în R. P. Bulgaria să se deplaseze corul și o echipă de dansuri. De asemenea, am pregătit și unele piese soliste mai reușite.

La sfîrșitul lunii septembrie a.c., am primit vizita ansamblului de cîntece și dansuri „Dobri Hristov" al Ministerului Agriculturii din R.P. Bulgaria. Colegii noștri de peste Dunăre au dat spectacole în București la Teatrul Tineretului și la Institutul „Pasteur", iar în provincie, la Casa de cultură a sindicatelor din Sinaia, la școala de viticultură din Valea Călugărească și la gospodăria agricolă de stat din Fundulea. Frumosul program al ansamblului de la Sofia a fost călduros aplaudat de către spectatorii din țara noastră.

In ziua de 17 octombrie, răspunzînd vizitei, ansamblul nostru, compus dintr-un cor de 80 de persoane și o echipă de dansuri din 24 de persoane (în majoritate de la Institutul „Pasteur"), a plecat în R.P. Bulgaria.

Primirea care ni s-a făcut la Stara Zagora a depășit orice așteptare. In piața din fața sfatului popular regional, pavoazată cu drapelele de stat ale celor două republici prietene, ne așteptau cetățeni, elevi și eleve în costume naționale, cu buchete de flori. Cînd colectivul nostru a coborît din autobuse, o fanfară militară ne-a întîmpinat cu un marș de salut. Au venit să ne salute președintele sfatului popular regional, primul secretar al comitetului regional de partid și alte personalități din oraș.

La Stara Zagora am dat primul spectacol din R.P. Bulgaria, pe scena Operei de Stat din localitate. Publicul din Stara Zagora, care a umplut sala pînă la refuz, a aplaudat cu căldură numerele prezentate de noi. Ovațiile sălii ne-au arătat că publicului bulgar îi place muzica și dansul romînesc.

Următorul spectacol, mai reușit, l-am dat în sala Casei ofițerilor din orașul Plovdiv. Publicul ne-a aplaudat frenetic și ne-a cerut insistent să repetăm piese ca: „Mărinică, Mărinică" și cîntecul popular comic bulgar „Pustoto muludo mlado", ambele în aranjament pentru solo voce, cor și pian.

La Sofia, am dat un spectacol de gală în sala casei de cultură a sindicatelor „Gheorghi Dimitrov". Ansamblul nostru a interpretat cu entuziasm și căldură programul. Aplauzele spectatorilor răsplăteau efortul nostru și ne umpleau inimile de bucurie.

In cele trei zile, cît am vizitat Sofia, am reușit să vedem multe monumente arhitecturale. Opera de Stat, parcul de cultură și odihnă, Universitatea, catedrala „Alexandru Nevski", casa muzeu „Gheorghi Dimitrov". Delegația noastră a vizitat apoi mausoleul lui Gheorghi Dimitrov și a depus o coroană pe frontispiciul mausoleului.

Prin programele prezentate, ansamblul nostru s-a dat silința să fie un bun reprezentant al culturii și artei romînești peste hotare. Putem afirma că am reușit.

Presa centrală și locală din Bulgaria a consacrat o serie de articole care au vorbit despre turneul nostru. Reproduc aci din ziarul Otecestven Front nr. 3779 din 20 octombrie 1956: „Corul mixt a executat frumoase cîntece populare romînești și echipa de dansuri a prezentat dansuri frumoase moldovenești, din Banat și altele. Prezența ansamblului romîn a însemnat un important eveniment cultural pentru cetățenii din Stara Zagora".

In ziarul „Trud" nr. 256 (3133) din 25 octombrie 1956, scrie: „Cu dansurile naționale frumoase și cîntecele melodioase, amatorii romîni au lăsat minunate impresii. Cîntecele populare executate de Roșca Lucian au entuziasmat pe cei prezenți...".

Reprezentările date de ansamblul comitetului de instituție din Ministerul Agriculturii în R. P. Bulgaria au contribuit la o mai bună cunoaștere a cîntecului și jocului romînesc în această țară și la întărirea tradiționalei prietenii romîno-bulgare.

Ing. N. ROSENZWEIG

Cooperativizarea agriculturii în Slovacia

In anii puterii populare, în Slovacia, în trecut cea mai înapoiată regiune a țării, au avut loc mari transformări economice și sociale. După lichidarea exploatării moșierești și efectuarea reformei agrare, țăranii muncitori au început să formeze treptat cooperative agricole unice. Datorită muncii harnice a lor și ajutorului primit din partea statului cehoslovac, cooperativele agricole unice au devenit în majoritatea lor unități socialiste puternice și înfloritoare. Convingîndu-se de avantajele muncii în comun și cu mijloace mecanizate, 47 la sută din țăranii muncitori slovaci au intrat în cooperative. Numai în ultimul an, în cooperativele agricole unice au mai intrat încă 16.000 de gospodării țărănești.

Cooperativele agricole unice și toți țăranii muncitori primesc un sprijin puternic din partea industriei socialiste care s-a dezvoltat în Slovacia. In această regiune înapoiată în trecut, au fost construite numai în ultimii 5 ani 125 de întreprinderi industriale.

Insemnări din R.D. Germană (II)

Noi pagini de istorie

Orice vizitator care sosește pentru prima dată la Berlin trebuie să-și cumpere și o hartă. De altfel, hărți găsești în fiecare oraș, de la scara 1/700.000 la 1/25.000. Așa simți mai sigur pămîntul sub picioare. Deși, prin bunăvoința gazdelor mele, am fost aproape tot timpul însoțit, căpătînd astfel și explicațiile necesare, totuși, nu o dată, dorința de a cunoaște m-a împins să mă comport „ca la mine acasă". De altfel, cu planul în buzunar nu-i mare lucru. Iar puncte de reper sînt destule.

Două simboluri

Berlinul este o aglomerație de locuri istorice. Ca întreaga Germanie. Un monument străvechi, ridicat din agitația a milioane de muritori pentru a marca nemurirea poporului. Multora, cînd vorbesc de Berlin, le revin în minte ropotele sacadate ale tobelor însoțite de rap-rap-ul cizmelor azvîrlite în pas de gîscă pe Unter den Linden. Nimic mai înșelător. Berlinezul de astăzi aleargă fericit pe trotuarele noi ale străzilor refăcute și asfaltate. Unter den Linden este cu adevărat un bulevard nou. Toate casele sînt ridicate din temelii de stăpînii actuali ai Germaniei democrate. Cine sînt acești stăpîni? Sînt muncitorii și țăranii care țin în această parte a lumii, sus, cu brațele întinse, un capăt al steagului roșu ce flutură de la Berlin la Shanghai.

Sînt și astăzi demonstrații pe Unter den Linden. Am avut ocazia să asist duminică, 9 septembrie, la un mare miting în Bebel Platz. Era o dimineață capricioasă. Observasem cum în jurul orei 7.30 în cîteva puncte din Wilhelmstrasse se adunaseră grupuri de oameni. Nu mi-am dat seama de scopul ce-l urmăreau decît în momentul cînd au început să apară steaguri și lozinci. Către ora 9, piața Bebel era arhiplină, iar mulțimea se revărsase hotărîtă, dar liniștită, cu mult peste laturile unghiului de vedere al tribunei. Am rămas impresionat de atenția cu care au fost ascultate cuvintele reprezentanților Partidului Socialist Unit din R.D.G., ai Partidului Social-democrat din R.F.G., ai Partidului Comunist Francez și ai forțelor armate sovietice. Astfel de mitinguri s-au ținut cîteva zile în șir. La ele au participat și locuitori din vest.

Mi s-au părut semnificative tocmai pe vestita Unter den Linden aceste demonstrații ale voinței poporului, hotărît să nu permită renașterea fascismului. De ce? Pentru că, mai încolo, la cîteva sute de metri depărtare, un alt Berlin se deschide privirilor, marcat pe hartă cu litera B: sectorul britanic. Poarta Brandenburgului (Brandenburger Tor) separă cele două sectoare. O tăbliță indicatoare îți precizează: aci se termină Berlinul democrat. Tot de aci începe Charlotenburger Chausee, străjuită de stîlpii de fier ce susțin la capetele lor încovoiate tuburile cu lumină albă. In dreapta porții Brandenburgului, semețul Reichstag își expune scheletul privirilor trecătorilor curioși. Cu religiozitate se uită astăzi vizitatorii la ruinile de pe Acropole — mîndria elenilor — sau din pădurile Mexicului, ce ne vorbesc despre gloria poporului aztec. Cu ce sentiment poți privi clădirea mută a Reichstagului, care își cască orbitele goale și hidoase și în care soarele se ferește să-și trimită razele? Reichstag și crucea încîrligată, Brandenburger Tor și Panzerdivizion... Analogii firești.

De ce încerci oare un sentiment de satisfacție văzînd aceste resturi ale unor construcții — în fond nevinovate? Este omenesc ca de multe ori produsele spiritului să le legăm de formele materiale ale activității noastre. Reichstagul și Brandenburger Tor sînt două simboluri. Ale aceluiași fenomen, pe care nu-l putem încă uita. Se spune că uitarea este o calitate a creierului. Iată însă că memoria noastră refuză să arunce peste bord aceste două simboluri. Nu e de mirare. Atîta timp cît lumea va trăi sub imperiul amenințării războiului, atîta timp cît acționarii Blitz-Krieg-ului își vor desfășura reclama sîngeroasă în toată libertatea ce le-o oferă democrația tip Adenauer, — Brandenburger Tor și Reichstagul vor rămîne adevărate ultime expresii ale decadenței la care poate ajunge spiritul omenesc cînd este hrănit numai într-o dezvoltarea celor mai josnice instincte.

Poarta Brandenburgului, iar în fața sa Pariser Platz (Foto autorul)

Imaginea de astăzi a Reichstagului (Foto autorul)

Est și Vest

Berlinezul de astăzi îți vorbește cu mîndrie de Stalin Allee, o altă realizare a spiritului popular creator descătușat. Sute de mii de brațe încordate au demolat, nivelat și săpat, apoi au înălțat spre cer clădirile impunătoare ce stîrnesc admirația tuturor. Stalin Allee este un adevărat bulevard al victoriei noului. Te cuprinde o adevărată desfătare estetică atunci cînd pașii te poartă pe lîngă marile construcții cu numeroase etaje, fiecare concepută în alt stil, pentru a nu obosi ochiul, cu parterele ocupate de magazinele bogat aprovizionate și bine asortate, ale căror vitrine denotă, prin plasamentul exponatelor, o rafinată dexteritate comercială.

Pulsul vieții noi se resimte peste tot. Și în preocupările oamenilor, și în fumul cenușiu al păienjenișului de coșuri de fabrică, și în spectacolele prezentate pe scenele diferitelor teatre, și în discuțiile pe care le ai cu locuitorii capitalei.

De multe ori, auzi rostindu-se pe stradă două sunete: Ha O. Aceasta este inscripția prescurtată a magazinelor sau restaurantelor de stat notate cu două inițiale: H.O. Ele s-au înmulțit din ce în ce mai mult. Totuși, există și un mare număr de magazine particulare, care însă vînd la același nivel al prețurilor de stat. In privința aceasta nu există discuții, întrucît negustorii respectivi își au un cîștig asigurat și ei contribuie într-o măsură simțitoare la buna deservire a populației. Existența sectorului particular se face remarcată și în industrie, nu numai în comerț, în special în ramurile alimentară, textilă și confecții, construcții de mașini, electrotehnică, mecanică de precizie și optică, industria lemnului și a sticlei, industria poligrafică.

In nici un caz vînzătorii de la H.O. și negustorii nu se pot plînge de lipsă de cumpărători. De la orele 9 pînă la orele 19, ușile se deschid și se închid fără încetare. Am putut vedea în vitrinele unui magazin și covoare romînești care se bucură de o largă apreciere. De asemenea, peste tot se văd mărfuri alimentare provenite din U.R.S.S., China, Bulgaria, Cehoslovacia, Franța, India, Italia, Elveția etc. Republica Democrată Germană întreține relații comerciale cu un număr mare de țări cărora le furnizează produse industriale. Puterea de cumpărare a salariului este foarte ridicată, astfel că oamenii umblă bine îmbrăcați, iar capriciile modei nu constituie o problemă.

Desigur că nu toate merg bine și berlinezul este uneori nemulțumit. Sînt greutăți pe care însă oamenii le înțeleg și încearcă să le remedieze. Am spus că s-a construit mult. Dar necesitățile sînt încă foarte mari, astfel că administrația locală se preocupă în continuare cu asiduitate de problema locuințelor. In Berlin, vin foarte mulți străini. Hotelurile sînt permanent solicitate și este explicabil de ce, întrucît o parte din vechile clădiri au fost distruse. Din cel mai mare hotel al orașului, „Adlon", de pe Wilhelmstrasse — nume istoric —, a rămas doar o singură aripă, refăcută, ce-i drept, dar care nici pe departe nu poate da o imagine din ce era pe vremuri vechiul Adlon. Nu sînt deloc rare cazurile cînd unii locuitori stau într-un sector al orașului iar profesiunea și-o exercită în celălalt sector, tocmai din cauza lipsei de locuințe, care încă se mai resimte. Această situație reprezintă numai unul din aspectele curioase ale desfășurării vieții în capitala împărțită în două mari zone: vest și est. Dacă n-ar exista tăblițele indicatoare, nimeni n-ar ști unde este linia de demarcație între sectorul democratic și cel vestic. Berlinul la ora actuală reprezintă — aș putea spune — singurul loc unde unificarea Germaniei este realizată permanent de poporul însuși prin această osmoză neîntreruptă dintr-o parte într-alta.

Dar Berlinul reprezintă și un punct de comparație între două sisteme, o expoziție in vivo unde disputa se dă între doi participanți. In vest, se cheltuiesc sume însemnate pentru propaganda împotriva regimului popular. Dar, cu tot spiritul de inventivitate ce se irosește pentru a da mai multă strălucire multicolorei fațade a democrației occidentale, muncitorii, funcționarii și chiar negustorii sau fabricanții din est nu arată de loc că ar fi nerăbdători să-și schimbe locul de activitate. Este explicabil. Nicăieri în lume nu se impune în mai mare măsură adevărul cuvintelor lui Marx: cînd proletariatul se eliberează pe sine însuși, el eliberează totodată și celelalte clase ale societății. Dar această libertate nouă, pe care cetățenii Germaniei democrate ajung să o cunoască și să o învețe din ce în ce mai mult, este un factor permanent de atracție care explică nu numai stabilitatea populației din această parte a țării, dar totodată și trecerile dese de frontieră din Vest în Est.

EUGEN MEWES

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"